

KOMMUNISTISK POLITIK

Arbejdsløshed i udkanten af Århus, august 2012

SKAB ARBEJDSPLADSER OG JOBS!
NEJ TIL FINANSLOV 2013!

Nr. 17

16. årg.

2012

31. august

-

14. september

Støttepris 20 kr.

TEMA: Finanslov 2013 og Euroens Forenede Stater

Finanslov uden støtte s. 2 • En plads ved euroletten s. 3 •
2013: Kickstarten der kiksede s. 4 • Efter EU's stramme linje s. 5 •
Breivik: En rigtig dom s. 6 • Kommunistisk presse gennem 30 år s. 8 •
Højeste ledighed i 16 år s. 10 • Jysk forstås globalt s. 11 •
Skab arbejdspladser og jobs s. 12 • Politisk union 2020 s. 14 •
Immigrantrettigheder s. 16 • Jagten på Julian Assange s. 17 •
John Max Pedersen 70 år s. 19 • Debat s. 22 • Fredsfestival Århus s.24

EU-finanslov uden støtte

KOMMUNISTISK POLITIK

Den herskende elite i EU har besluttet at kaste et helt slægtled af europæere ud i fattigdom for at redde spekulanter, banker og det fra starten forfejlede euro-projekt. Under de sidste seneste års tumult er masken for alvor blevet revet af denne elite – det vil sige det herskende finans- og monopolborgerskab, ikke mindst det tyske, og dets politiske repræsentanter og embedsværk i EU-apparatet og i de enkelte medlemsstater.

I al korthed går EU og europrojektet ud på at skabe et monopolernes 'Forenede Europa', med et gigantisk kapitalistisk hjemmemarked og en billig arbejdsstyrke, der kan sikre unionen plads som en førende global (imperialistisk) supermagt.

Det giver ikke plads til velfærd eller sociale fremskridt. Det opbygges på ruinerne af de kapitalistiske velfærdsstater, der blev skabt i kølvandet på 2. verdenskrig og fascismens nederlag under indtryk af 'truslen' fra en styrket socialisme. Med dennes forsvinden er der ingen ydre kræfter for fremskridt, der kan presse den herskende klasse. Den har frie tøjler til at skabe en union efter egen smag. En eurostat, hvor det store flertal pukler for kapitalen nærmest fra vugge til grav, med en pensionsalder et godt stykke over de 70, længere arbejdstid, lavere løn og stærkt barberede sociale ydelser. Hvor en høj arbejdsløshed skaber en forbitret konkurrence om jobs'ene, og hvor arbejderne sættes op imod hinanden, og ikke mindst imod 'de fremmede'.

Den eneste kraft, der sætter sig op imod monopolkapitalens gale projekt er arbejderne og de unge, der også inspireres af de progressive og revolutionære bevægelser uden for EU, som i Latinamerika eller 'det arabiske forår'.

Hverken den nuværende økonomiske krise, der for alvor brød igennem i 2007-08, eller europrojektets åbenlyse svagheder, har betydet en kursændring. Tværtimod: Det får de herskende til at fremrykke den endelige udformning af den økonomiske og politiske union, det fuldt udbyggede 'Euroens Forenede Stater'. Nu nedsættes et 'forfatningskonvent', og tidsrammen står fast: År 2020 er det magiske år.

Det er i hele denne komplicerede og dystre sammenhæng, at SRSF-regeringens politik og dens forslag til finanslov for

2013 skal ses. Danmark er en del af EU og de skiftende EU-regeringer bundet den danske valuta til kronen og landet til en nyliberal politik, dikteret og kontrolleret fra Bruxelles. Finansloven har været forelagt den højere myndighed, i al fald i dens hovedtræk; den holder sig inden for de fastlagte spare-rammer og den fastlagte nedskæringspolitik. Og det betyder at dens reaktionære karakter bliver endnu mere udtalt: Finanslov 2013 er et EU-nedskæringsbudget, som cementerer de nyliberale reformer og omfordelingen fra det store flertal til den danske afdeling af den europæiske storkapital - og de multinationale spillere i øvrigt.

Det er en finanslov for fortsat lavvækst, langtrukken depression og nye sociale nedskæringer. Det modsatte af en kickstart. Danmark befinder sig ligesom det øvrige EU i en fornyet akut økonomisk krise med tilbagegang i produktionen og bruttonationalproduktet over flere kvartaler.

EU og euro-projektet har ingen bred folkelig støtte hos danskerne; det samme gælder den nyliberale økonomiske politik, som finanslov 2013 er en del af. Støtten til finansloven findes hos EU- og europartierne. VK har taget særdeles pænt imod forslaget. Det kunne være deres eget, og de stiller op til forhandling. Ikke mindst fordi regeringens støtteparti Enhedslisten ikke kan støtte finansloven eller politikken bag den. Johanne Schmidt-Nielsen vil til gengæld hellere end gerne medvirke til et forlig, for hele partiets politik består nu i et løfte om at 'trække regeringen til venstre'. Og det skal testes på finansloven.

Derfor lægges der op til brag og bulder og masser af medietorden. Næsten som i VK-perioden med den nu afgående Pia Kjærsgård i rampelyset. Til gengæld kan man ikke sammenligne på indholdet: VK kunne give DF 'noget' på 'værdierne', på fremmedhadet og udlændingepolitikken. SRSF hverken kan eller vil give køb på eller ændre den nyliberale reformkurs, hvad der ikke udelukker, at liste Ø får nogle krummer til truede dagpengemodtagere. Men hovedtrækkene i EU's finanslov for Danmark i 2013 vil stå fast, med støtte fra enten de blå eller fra liste Ø. Med mindre slagkraftige protester fra arbejdere, arbejdsløse og unge sætter alle stolen for døren.

Redaktionen 27. august 2012

**KOMMUNISTISK
POLITIK**

- Hver 14. dag -

Centralorgan for

APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Kommunistisk Politik
c/o Oktober Forlag
Vesterfælledvej 1B
1750 København V.
mail: kompol@apk2000.dk

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf: 66 14 89 83
e-mail: apk@apk2000.dk

Ansvarshavende redaktør:
Klaus Riis

**KP's hjemmeside/
Netavisen:**
www.kpnet.dk

APK's hjemmeside:
www.apk2000.dk

ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser

Halvår (12-13 nr.) 400 kr.
År (25 nr.) 700 kr.

Institutioner

1 år 980 kr.

Betales til

Foreningen Oktober Forlag

Giro 1-663-4271

Deadline næste nr. 07.09.12

En plads ved euroletten

Eurozonen er sendt til tælling af år med økonomiske krise og massearbejdsløshed, men ved styretøjet sidder Tyskland og Frankrig med blikket stift rettet mod den stadig snævrere union.

Om Grækenland kan fortsætte som euroland er hverken op til grækerne, EU, eller centralbanken. Det er op til Tyskland og Frankrig. Denne ordning er blevet mere og mere tydelig, som den europæiske 'gældskrise' har udviklet sig. Igen midt i august måtte Antonis Samaras, den nye græske statsminister, rejse til unionens centrum og bede om henstand.

Svaret fra henholdsvis Merkel og Hollande var, at man måtte se på det efter næste kontrolrapport i begyndelsen af oktober. Det er den kvartalsvise status, hvor embedsfolk fra EU-kommissionen, Den Europæiske Centralbank og fra Den Internationale Valutafond, udstationeret i Athen, holder øje med om akkorden af privatiseringer, frasalg og fyringer er nået.

Samaras lovede til gengæld, at han personligt ville sikre, at hans landsmænd fik gælden betalt. Han har luftet tanken om at sælge ud af de 6000 græske øer.

Med en arbejdsløshed på 22 procent (i eurozonen kun overgået af Spanien) og over halvdelen af landets unge mellem 15 og 25 år uden arbejde, er det ikke et realistisk scenario, at den græske befolkning kan eller vil påtage sig at betale en gæld, som den ikke har optaget eller nydt godt af. Heller ikke hvis der gives et par års yderligere henstand, eller akkorden sænkes.

Blandt bankfolk og økonomer er forberedelserne til genindførelsen af drachmer da også i fuld gang. De tyske storbanker har gennemført øvelser med grupper af ansatte og er klar til alle eventualiteter, om det bliver exit dette efterår eller næste.

Også hvad angår etableringen af en endelig økonomisk og politisk union for eurozonen er det Tyskland og Frankrig, der kontrollerer farten.

Før sommerferien fremlagde EU's præsident Van Rompuy et arbejds-

pir om etableringen af en økonomisk og monetær union. I første omgang drejer det sig om en overførsel af de enkelte medlemslandes finanstilsyn til centraladministrationen og ECB, for bankerne i euroområdet.

Det vil bane vejen for det egentlige formål, nemlig at EU's stabilitetsmekanisme (ESM), kunne gives mulighed for at rekapitalisere bankerne direkte.

Traktatgrundlaget for ESM blev vedtaget i foråret. I Danmark med et folketingsflertal, der nægtede en folkeafstemning på trods af tusindvis af underskrifter. Før blækket er tørt, er der altså en væsentlig ændring på vej: At pengene i den centrale 'redningsfond' ikke kun skal kunne gå til lande,

der har skrevet EU's gældsregler og liberalistiske økonomiske principper ind i den nationale forfatning, men også til banker, der er kommet til at spekulere lidt for meget.

Detaljerne i den kommende banktraktat skrues sammen og forelægges i september, og skal behandles på et topmøde til oktober og vedtages til december, hvorefter de enkelte lande skal ratificere den. Opgaven med at formulere teksten har Tyskland og Frankrig påtaget sig selv på vegne af kommissionen.

- Vi er forpligtet på eurozonens kontinuitet og stabilitet. Vi har derfor besluttet at undersøge adskillige spørgsmål i en bilateral arbejdsgruppe, fortalte finansministrene fra de to lande, Wolfgang Schäuble og Pierre Moscovici på en fælles pressekonference i Berlin.

Intet i det nye forslag til bankunion fortæller, hvordan den demokratiske kontrol med storbankerne skal styrkes. Eller hvordan lobbyisme og sammenvævning af interesser og personer i EU-embedsværket med private banker skal forbydes. Eller hvordan man vil opsplitte de finansielle supermarkeder, så spekulation og almindelige bankforretningen og realkredit kan holdes adskilt.

Næste etape rummer et fælles EU finans-, økonomi- og skatteministerium. Den tyske kansler har annonceret, at hun forventer, at der i december nedsættes et forfatningskonvent, der skal udarbejde forfatningen for den endelige politiske union. For Europas Forenede Stater. Eller måske snarere Euroens Forenede Stater. Konventet skal rumme repræsentanter for nationale regeringer og parlamenter, for EU-parlamentet og EU-Kommissionen.

EU-præsident Herman van Rompuy og repræsentanter for EU-Kommissionen, EU's centralbank ECB og eurogruppen arbejder i øjeblikket på det foreløbige udkast til den ny politiske og økonomiske union.

For at det ikke helt skal se ud, som om EU-kommissionen er sat helt ud af spillet, har den også offentliggjort et forslag til Euroens Forenede Stater. Næstformand, Viviane Reding har præsenteret sin vision for EU: "På vej mod en politisk Union" er titlen. Den præsenterer en fempunktsplan for udviklingen frem mod 2020. Krisen har afsløret EU's svagheder, og en politisk union er svaret, forkynder hun.

Der er intet stukket under stolen på den storpolitiske scene. Så meget mere svigefuldt fremstår folketingsflertallets argumenter for at lade Danmark opsluge i EU med hud og hår, "for en plads ved bordet". Nede i EU bestemmer de store lande, de små har end ikke plads under bordet, men må pænt sidde og logre ude i entreen.

Finanslov 2013

'Fodrer hunden med sin egen hale'

At kontanthjælpsmodtagere skal betale for en beskeden redningsplanke til dagpengemodtagere på vej ud over kanten undrestreger, hvor grotesk og beskidt finanslovsforslaget for 2013 egentlig er

Et finanslovsforslag bliver altid forbedret med positive overskrifter, styret fra ministeriet. De ved at der ikke er mange, om nogen overhovedet, der nogensinde vil læse de fire tykke bind, der udgør forslaget. Det, der står med småt, gemt væk langt nede i dokumenterne, kan måske blive fundet af en kvik journalist eller politiker på et senere tidspunkt, før vedtagelsen, og så komme frem i offentligheden. De allerfleste ubehagelige overraskelser kommer først, når de skal omsættes i praksis.

Finanslov 2013 er ingen undtagelse. Den hedder såmænd 'På vej mod et stærkere Danmark' og forskræppet forkyndte, at

"Regeringen afsætter næsten 3 mia. kr. ekstra til uddannelse, og der holdes fast i et meget højt niveau på 20,2 mia. kr. i offentlige forskningsbevillinger. Regeringen styrker også indsatsen mod ungdomsarbejdsløshed med 600 mio. kr. i perioden 2013-2016 og afsætter 600 mio. kr. ekstra over 3 år til at opkvalificere flere ledige. Derudover afsætter regeringen 3,9 mia. kr. over de kommende år til en ny bro over Storstrømmen."

Og det lyder jo godt, om end beskedent, alt sammen.

Der er derfor grund til at kigge lidt nærmere på det.

En lille milliard mere til EU

Den berygtede skattereform, som tager fra de fattigste, folk på overførselsindkomster og giver til de rige, skulle derudover til dels finansieres gennem en 'EU-rabat' på en milliard kroner – altså ved at Danmark skulle betale en mia. mindre i kontingent til klubben. EU-kommissionen har meddelt, at Danmark ikke opfylder betingelserne for at få

Socialdemokratisk valgplakat fra 1960

reduceret betalingen, men regeringen har fastholdt, at det ikke bliver noget problem.

Men ifølge finanslovsforslaget stiger betalingen til EU med 700 millioner danske kroner. I 2013 er der afsat 20,3 mia. kroner til EU. Men i 2012 var det 19,6 mia. kroner.

Som så mange gange før hænger regeringens løfter ikke sammen med dens praksis.

Danskerne betaler mere end 20 milliarder kroner om året for at understøtte et projekt, vendt mod det store flertals interesser. De kunne spares hvert år ved udtræden.

Arbejdsløse og kontanthjælpsmodtagere

- Forslaget til finanslov for 2013 er den gamle historie om, at rovdirene får de store lunser, og hunden der fodres med sin egen hale, siger talsmand for Arbejderpartiet Kommunisterne Troels Riis Larsen.

- Det er en skandale, at SRSF-regeringen ikke sætter arbejder i gang i

større omfang. Finansloven er reelt et nedskæringsbudget og et budget, der forstørre arbejdsløsheden. Det regner med en yderst beskeden vækst, og den vil reelt blive endnu mindre.

- I stedet for at indrømme, at dagpengereformen var beskidt og asocial og omstøde den – dvs. gennemføre en dagpengeperiode på 4 år og et halvt års optjeningsperiode – vil man give en slags plaster på såret ved at lade kontanthjælpsmodtagere betale for at redde nogle af de mange tusinder, der pr. 1. januar 2013 trues af ruin og social og personlig deroute.

- Det er hunden og halen og grotesk og kynisk over enhver forstand, siger Troels Riis Larsen.

Finansloven vil nemlig fjerne en halv milliard kroner årligt fra kommunernes aktiveringspulje, der er på 6 milliarder kr. Disse penge skal bruges til uddannelse af ufaglærte ledige, som dermed skulle få en lille og usikker redningsplanke inden de opluges af dagpengestopet.

- De svageste dagpengemodtagere kommer nu til at fjerne ressourcer fra de svageste kontanthjælpsmodtagere, som i forvejen ikke har det for let - og det finder vi ikke rimeligt, siger formanden for Kommunernes Landsforening Erik Nielsen (S).

Og den afgående socialrådgiverformand Bettina Post konstaterer:

- Regeringen ved jo godt, at man ikke kan fjerne en halv milliard, uden at det får konsekvenser. Men kontanthjælpsmodtagerne har jo ikke noget talerør eller nogen formand, som bliver indkaldt til forhandlinger.

Finanslovsforslaget forventer, at 158.000 danskere til næste år mangler job. Det er 6000 flere end tidligere anslået. Og det regner med at den økonomiske vækst i 2013 bliver på 1,7 pct. mod 0,9 pct. i år. Boligpriserne vil angri-

veligt stige med 2,5 procent og det private forbrug med 2,3 procent.

Det er imidlertid optimistiske fugle på taget. Væksten bliver en del lavere end 0,9 pct. i 2012. Det viser helt nye tal fra Danmarks Statistik, der dokumenterer, at økonomien er i recession. Intet tyder på at 2013 vil bringe Danmark ud af krisen med næsten 'normale' væksttal.

Regeringens politik er i sig selv en garant for det.

Social massegrav og lønløft til kongehuset

Finansloven vil halvere underskuddet på statsbudgettet – fra 73,5 mia. kr. til ca. 36,5 mia. kr. Og det skal ske gennem nedskæringer og besparelser på de sociale budgetter. EU-rammerne skal overholdes for enhver pris. Også når det betyder flere arbejdsløse, at der tages fra kontanthjælpsmodtagere og langtidsledige havner i den sociale massegrav.

Der er derimod råd til at blive ved med at føre krig i Afghanistan og yderligere forstærke militariseringen af samfundet. Den nuværende regering vil være med, hvis der også skal føres krig mod Syrien eller Iran.

Og skattelettelserne til de bedst stillede på de fattigstes bekostning står ved magt. Overførselsindkomsterne er hovedmålet, når regeringspartierne går på jagt.

Der snakkes meget om merbevillinger til uddannelser – men ved nærmere eftersyn viser de sig at være mikroskopiske. Systemet er gennemgående, at merbevillinger eller forbedringer betales af tilsvarende forringelser inden for samme område. Der snypes f.eks. 300 millioner fra DSB, mens den gode nyhed er, at 'Der bliver afsat 300 millioner kroner årligt fra 2013 til at sikre danskerne billigere bus og togbilletter uden for myldretiden.'

Det er lidt mindre end det beløb, der bruges til at afpudse forgyldningen af kongehuset:

"Kongehuset får 400.000 kroner mere at leve for til næste år. I alt får dronning Margrethe og resten af den kongelige familie 96,8 millioner kroner næste år."

- os

Folkebevægelsen mod EU: Finanslov 2013 efter EU's stramme linje

Finanslovsforslaget bekræfter desværre, at regeringen i høj grad lader EU lægge linjen for finansloven. De arbejdsløse og pensionisterne ser ud til at skulle betale prisen, siger Rina Ronja Kari fra Folkebevægelsen mod EU

Finansminister Bjarne Corydon har præsenteret et forslag til finanslov for 2013 med bl.a. nedskæringer på hjemmeservice til pensionister, nulvækst i offentligt forbrug (omkring 1000 statsansatte er i forvejen blevet fyret siden regeringen kom til) og en stram linje, der halverer statens budgetunderskud fra 73,5 milliarder kroner i år til 36,5 milliarder kroner i 2013. Hvis det går som dermed budgetteret, vil budgetunderskuddet i 2013 blive på mindre end 3 pct. af bruttonationalproduktet (BNP), som euro-reglerne kræver og EU direkte har ønsket af Danmark. Til gengæld er det begrænset, hvad der gøres for beskæftigelsen.

- Det er naturligvis positivt, at statsunderskuddet falder drastisk. Det er også positivt, at regeringen igen forventer stigende vækst. Men der mangler desværre en kobling til de titusinder, der står over for at dumpe fra A- til B-holdet. Desværre er der i regeringens udspil ingen hjælp at hente. Det er i bund og grund uansvarligt, mener forbundsformand Dennis Kristensen fra FOA.

- De ledige må nu igen håbe på et mirakel. Her er der brug for en rigtig kick-start. En kick-start, hvor der er job, uddannelse og muligheder for blandt andet de 2700 FOA-medlemmer, der står til at ryge ud af dagpengesystemet i starten af 2013. Vi havde også håbet på et nyt fokus på den offentlige sektor. Der er de sidste to år skåret 37.441 job i kommuner og regioner. Det betyder ringere service, dårligere velfærd og længere ventetider. Der er jo i virkelighedens verden masser af job her til de

mennesker, der i dag står til at miste deres forsørgelsesgrundlag.

Rina Ronja Kari

Fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd (AE) er reaktioner i helt entydige. I den officielle pressemeddelelse roser direktør Lars Andersen finanslovsforslaget for at have "et vigtigt fokus på unge, uddannelse og vækst". Han erkender dog: - Med henstillingen fra EU er det dog begrænset, hvad der kan gøres rent finanspolitisk.

I Information udtaler AEs chefanalytiker Frederik I. Pedersen: - Vi så helst, at man ikke strammede finanspolitikken så meget til næste år. I stedet skulle man vente, indtil krisen var vendt. Men hvis det er EU's vilkår, så må man agere derefter.

- Det er ærgerligt, at finansloven mangler reelle vækstinitiativer i en tid med stigende ledighed", siger cheføkonom Mads Lund Hansen fra tænketanken CEPOS desuden i 24timer.dk.

- Finanslovsforslaget bekræfter desværre, at regeringen i høj grad lader EU lægge linjen for finansloven. De arbejdsløse og pensionisterne ser ud til at skulle betale prisen. Danmarks økonomiske politik bør indrettes efter det danske samfunds behov – ikke efter euro-regler og taktstok i Bruxelles. Især ikke når danskerne stemte nej til euroen i 2000 og fortsat ikke vil tilsluttes euro-projektet, udtaler Rina Ronja Kari, som er talsperson for Folkebevægelsen mod EU.

- Men vi savner én besparelse: Regeringen vil sende 20,3 milliarder kroner til EU i 2013. Det 700 millioner kroner mere end budgetteret i finansloven for i år. I stedet for at tale om en rabat på én milliard på den konto, kunne regeringen gå efter 100 pct. rabat og få omkring 10 milliarder kroner mere at gøre godt med på kommende finanslove, når man modregner, hvad EU giver tilbage til Danmark.

Breivik-terror: En rigtig dom

Af E. Holemast, Revolusjon, Norge

En enstemmig domstol slår i dommen den 24. august fast, at det "ud over al rimelig tvivl er bevist, at tiltalte (Anders Behring Breivik) ikke var psykotisk på gerningstidspunktet, jævnfør straffeloven § 44. Tiltalte skal derfor straffes for sine handlinger".

Massemorderen idømmes lovens strengeste straf, 21 års fængsel. Også efter afsoning af 21 års fængselsstraf mener retten, at sagsøgte vil være en yderst farlig mand. Han idømmes også forvaring.

Enhver anden beslutning fra domstolen end denne ville have været en hån imod ofrene, deres pårørende og den almindelige folkemening.

Det tjener domstolen til ære at den ikke lod sig påvirke af anklagemyndighedens forsøg på at bagatellisere de politiske motiver ved at påberåbe sig, at han skulle være utilregnelig og dermed fritages for straffeansvar.

Dommer Arntzen optrådte myndigt i retssalen og sørgede for at få skruet ned for Breiviks mikrofon, da han forsøgte sig med en appel til sine nationale åndsfæller. Derimod hindrede politietskorten ikke massemorderen i nok en gang at udføre sin ellers nok så forudsigelige fascisthilsen foran TV-kameraerne.

Domstolsbeslutningens grundighed fik Rigsadvokaten til straks at indse, at en anke fra anklagemyndigheden ville blive en fuldkommen skandale. Da fascistkrapylet heller ikke vil appellere til højere retsinstans, betyder det, at domstolens afgørelse bliver stående. Ofre og pårørende har fået en længe ventet afklaring. Den over 100 sider lange domsbegrundelse dissekerer rapporten fra psykiaterne Husby og Sørheim - en rapport, der ignorerer den fascistiske gerningsmands ideologiske forsæt, og i stedet erklærede ham psykotisk.

I dommen hedder det:

"Retten lægger til grund, at udviklingen af tiltaltes islamfjendtlige synspunkter bl.a. har sammenhæng med hans højreekstremistiske kontakter på

Dom over fascistterroristen Breiviks 22. juli-attentat mod den socialdemokratiske regering og mod den socialdemokratiske ungdomslejr på Utøya. Her Akersgate med regeringsbygningerne den 23. juli 2011. Foto: Revolusjon

internettet. Retten skal påpege, at bevisførelsen under hovedbehandlingen har vist, at tiltaltes ekstreme indvandringskritiske syn deles af andre". ...

"Retten er på denne baggrund enig med de sagkyndige Aspaas og Tørrisen i, at tiltaltes brug af begreber og forskellige udsagn ispedet historiske referencer om borgerkrig, magtovertagelse i Norge, etnisk udrensning, avlsinstitutioner og genetisk test af vor fremtidige regent alle kan forstås i en politisk kontekst".

Med denne dom er det sat et foreløbigt juridisk punktum for 22. juli. Der vil helt sikkert komme både juridiske og psykiatriske efterspil, når det gælder afsoningsforholdene for terroristen og hans 'rettigheder'. Mere end noget andet bliver det tale om en fortsat politisk kamp, hvor det gælder om at skærme samfundet imod den kriminelle hadideologi, der bliver fremført af såvel Breivik selv som af hans åbne og mindre åbne meningsfæller og budbringere.

Støttegruppen for Utøya ofrene har for længst krævet, at Breivik fratages sin PC, hvor han uhindret får lov at skrive på det, der angiveligt skal blive til et bogmanuskript. Det bør være et oplagt krav, at terroristen forhindres i at kunne sprede sine fascistiske opfor-

dringer til endnu mere vold og død, uanset i hvilken form og på hvilken måde. Og lige så oplagt er det, at opinionen må sørge for, at ikke et eneste presseorgan, ikke et eneste forlag, vover så meget som at få den tanke at publicere fascistens ideologiske gift.

Retssagen og dommen er så retfærdig, som det er muligt indenfor det borgerlige retssystemets rammer. Men den må ikke blive nogen sovepude. Udfaldet kunne have været et helt andet uden en vågen opinion, dygtige bistandsadvokater og de mange pårørende, som ikke lod sorgen lamme dem i kampen for retfærdighed.

Breivik blev idømt lovens strengeste straf, og det er godt. Men den kriminelle ideologi, der førte til den 22. juli 2011, er endnu ikke bandlyst og elimineret.

Dommen sætter ikke en slutstreg for kampen imod fascisme og racisme. Tværtimod aktualiserer den mere end nogensinde kampen imod fascistisk og nazistisk ideologi og organisering.

Rapporten fra 22. juli-Kommissionen: Statsmagt og politi blottet for troværdighed

Af Kommunistisk Platform Marxister-leninister, Norge

For en hvilken som helst statsmagts legitimitet er det helt grundlæggende, om den er i stand til at værne om sine egne indbyggere. Kommissions-rapporten (NOU 2012:14) påviser i detaljer, at den borgerlige norske stat var fuldstændig ude af stand til dette den 22. juli 2011.

Kommissionens konklusioner er en total nedslagning af det norske statsapparat, af regeringen og embedsværket, og i særdeleshed af politiet og politiledelsen. Rapporten afslører en elendig krisehåndtering, totalforflygtigelse af ansvaret og en manglende evne til at iværksætte de beslutninger, der blev taget af de samme instanser. Undersøgelsesudvalget påviser brutalt og detaljeret, at sendrægtighed og ansvarsfraskrivelse gav Utøya-terroristen en ekstra halv time til at fortsætte sit drabsorgie mod forsvarsløse unge.

Disse konklusioner er diametralt modsatte dem, der fremkom i politiets interne 'undersøgelse', der ikke er andet end en hvidvaskning af etaten, og ikke mindst af dens ledelse.

Det er alment kendt, at politiet i en årrække har set stort på såkaldt hverdagskriminalitet, der går ud over folk i almindelighed. Alle former for kriminalitet, fra voldtægter til biltyverier, bliver i de fleste tilfælde straks 'henlagt efter bevisets stilling'. Den eneste grund til, at almindelige folk gider anmelde sådanne forhold til politiet, er, at forsikringselskaberne kræver det.

Selvsagt er dette ikke sammenligneligt med terrorhandling og massedrab, men det viser, at politiets ligegyldighed i forhold til at værne om almindelige mennesker er et strukturelt fænomen, ikke et sammentræf af uheldige omstændigheder eller ressourcemangel.

I et land som Norge kan hverken teknologisk tilbagestående eller dårlige statsfinanser anvendes som undskyldning for de skandaløse svigt, når det gælder om at betrygge egne borgeres sikkerhed.

Vi ved, at det ikke mangler ressourcer, når politiet skal beskytte fascister, som marcherer i gaderne, når unge husbesættere skal jages ud, eller flygtninge skal fanges og sættes på første fly tilbage til andre verdensdele. Så stiller ordenspoliti og beredskabstropper i fuld udrustning og gerne med helikoptere svirrende i luften. En helikopter lod sig imidlertid ikke opdrive den skæbnesvangre julidag i fjor ...

Oslo den 23. juli - dagen efter bomben ved regeringskvarteret og massakren på Utøya.
Foto Flickr/ H.K Nilsen

PST (*Politiets Efterretningstjeneste, KP*) mangler heller ikke ressourcer, de har fået tilført hundrede af millioner de seneste år, men har videreført deres tradition med at jage muslimer og venstreorienterede, på trods af højreekstremismens voldelige historie i Norge og på trods af det faktum, at fascistiske og racistiske drabsopfordringer har floreret på nettet i mange år.

Den bizarre sandhed er, at denne evneløshed med hensynt til at beskytte folket har en klar klasselogik. Den

kapitalistiske statsmagt har som opgave at værne om systemet - at beskytte de rige og sine egne institutioner. Folket kommer i bedste fald i anden række.

Derfor har folket lært, at det må stole på sig selv. Heltene, som reddede liv på Utøya, var almindelige civile og sundhedspersonel, som skønnede, at politiet ikke var til at stole på. Det var civilister, som rapporterede om mistænkelige biler og en mand i uniform, meldinger, der længe blev ignoreret af politiet.

Politiets forskellige instanser står nu blottet for al troværdighed, især efter de mange forsøg på at bortforklare sandheden. Vi kræver at politidirektoratet og politicheferne, der i fjor fik udbetalt bonus for godt udført arbejde, samt staten selv stilles til ansvar. Det er et helt selvfølgeligt krav, at dealmindelige indbyggere skal beskyttes imod kriminalitet og overgreb.

Men i det kapitalistiske Norge bør vi erkende, at det civile samfund må belave sig på at tage ansvar for egen sikkerhed. Den borgerlige statsmagt har som sin hovedopgave at værne om sig selv og egne klasseinteresser, - ikke beskytte folkets ve og vel.

Sådan vil det fortsat være - uafhængigt af, hvor mange runder med politisk hvidvask, vi bliver vidne til i medierne og i Stortinget (*det norske parlament, KP*) de kommende uger.

Risikoen er stor for, at de omlægninger og opstramninger af politietaten og dens ukultur, som sandsynligvis vil følge i rapportens kølvand, snarere vil betyde et mere centraliseret og paramilitært politi, end et politi som har som motto at beskytte almindelige mennesker.

Kommunistisk presse gennem 30 år

Samtale med Klaus Riis

Det er 30 år siden Arbejderen begyndte at udkomme som dagblad og 15 år siden Kommunistisk Politik første gang blev sendt på gaden. Dets redaktør fortæller her om kampen for den revolutionære presse

Kommunistisk Politik's redaktør Klaus Riis var som formand for DKP/ML (stiftet 1978) udgiver og hoveddrivkraft bag partiorganet Arbejderens overgang til at blive Dagbladet Arbejderen fra september 1982. Han bidrog også til avisen med hundredvis af ledere, kommentarer og andre artikler indtil splitelsen af DKP/ML i sommeren 1997.

I august samme år udkom det første nummer af Kommunistisk Politik, som Klaus har været redaktør af det meste af tiden siden, og som altså kan fejre sine første 15 år – nu også som net-avis.

Derfor har vi taget en snak med Klaus Riis om historien om den revolutionære presse i Danmark igennem de sidste 30 år.

Kommunistisk Politik: - Det er ingen underdrivelse at fastslå, at du var en hoveddrivkraft bag Dagbladet Arbejderen. Men hvorfor gav et lille revolutionært og marxistisk-leninistisk parti som DKP/ML sig til at udgive et dagblad, noget af det sværeste overhovedet at lykkes med?

Klaus Riis: - Ja, det var svært og det er svært. SF forsøgte i en periode at udgive et dagblad, men måtte pakke sammen. Land og Folk lukkede og slukkede i 1990 efter i de sidste år at have forsøgt at forvandle sig fra en partiavis for et DKP i opløsning til en 'avis for hele venstrefløjen'.

- Men vi havde tiltro til, at der var behov for et revolutionært dagblad, der på den ene side afslørede det kapitalistiske system i alle dets pinlige detaljer og manede til solidarisk kamp, og på den anden side ikke lagde fingrene imellem i propagandaen for nødvendigheden af

en socialistisk revolution, af arbejder-nes klassemagt og for marxismen-leninismen.

- Og det viste sig også at være rigtigt. Straks fra DKP/MLs start begyndte vi en proces hen imod dagbladet, hvor månedsavisen Arbejderen først blev 14-dages avis, så ugeavis, så kom to gange ugentligt – og til stadighed udvidede sidetallet, indtil det i september 1982 overgik til at blive dagblad.

- Partimedlemmernes entusiasme bar det det meste af vejen. Der var dygtige redaktører og en kreds af gode journalister, ingen uddannede, som alle lærte at lave en kommunistisk avis fra grunden af. Af redaktørerne i den første kampperiode bør nævnes den nu afdøde Lisbeth Larsen og Lars Lund. Og avisen fik tilknyttet fremragende skribenter som John Max Pedersen og B.C. Andersen og blev støttet af fremtrædende kunstnere og musikere som Thomas Koppel og Annisette. Men det var ført og fremmest de almindelige partimedlemmer, sympatisører og venner, som skabte bladet – gennem 'arbejderkorrespondancer' og lokale historier og ved at tegne abonnenter og gå ud med bladet på gader og stræder.

- Det var selvfølgelig en underskudsforretning, men det blev holdt kørende af store og små bidrag fra medlemmer og avisens venner, med indsamlingskampagner og store fester. I min tid som formand for det revolutionære DKP/ML gjorde bladet sig aldrig afhængigt af tilskud fra offentlige mid-

ler, eller for den sags skyld fra fagforeninger, eller af penge fra udlandet. Der var ikke noget 'Moskva-guld' eller 'Tirana-guld' i den internationale marxistisk-leninistiske kommunistiske bevægelse. Partierne og deres blade opbyggede sig på egne kræfter. Det var partiet og dets politik og ikke en dårlig økonomi, der skulle styre bladet, så det blev afhængigt af statsmagten eller reformistiske organisationer.

KP: - Hvad mener du var betydningen af det revolutionære dagblad i den periode, som jo varede de første 15 år, indtil DKP/ML blev spaltet i 1997?

KR: - Den var rigtig stor og et direkte udtryk for det marxistisk-leninistiske partis voksende styrke og indflydelse. 80erne og den første del af halvfemserne var ekstremt vanskelige år for marxist-leninisterne og de revolutionære kræfter, ikke bare i Danmark, men globalt. Det var den frembrusende kontrarevolutions tid, tiden for revisionismens og pseudosocialismens sammenbrud. For kapitalismens skrydende triumf. DKP og det ny venstres partier var i opløsning. Mange kæmpende fagforeninger og folkelige organisationer blev passive, nogle blev spaltet som Folkebevægelsen mod EU.

- DKP/ML og det revolutionære Arbejderen red op mod stormen, analyserede udviklingerne rigtigt og gav gode orienteringer til, hvordan der skulle kæmpes. Partiet og Arbejderen

Det første nummer af Arbejderen som dagblad, den 1. september 1982 - med hensigtserklæringen 'Hvad vi vil', skrevet af Klaus Riis, på forsiden

Kommunistisk Politiks redaktør Klaus Riis og Dorte Grenaa, journalist på det dengang revolutionære dagblad Arbejderen. De har begge været aktive i den kommunistiske presse i mere end 30 år

rykkede fremad. Jeg er ikke i tvivl om, at det har været med til at sætte en højere bundgrænse og forhindre endnu større katastrofer. Og har været med til at genopbygge en kæmpende venstre-fløj.

- Partikampen i DKP/ML i 1996-97 handlede også om Dagbladet Arbejderen og dets kurs. Den revisionistiske fraktion, som tog magten, ville ikke satse så hårdt på dagbladet, og var vilige til at lade det gå ind. Da de vandt partikampen, skiftede de position, fordi de indså bladets muligheder som redskab for deres nye organisation (som de senere lod skifte navn til 'Kommunistisk Parti'). Men de var ude af stand til at lade det køre ved hjælp af egne kræfter. De bejlede til og fik bladstøtte, støtte fra reformistiske fagforeninger og i den senere tid også fra Enhedslisten – og de har betalt for det med reformistisk politik.

- Nu skriver Modkraft, at Arbejderen nu vil relancere sig selv – at det næste projekt er at forvandle den til en tabloid-avis. Det ligner allerede det Land og Folk, som gik ned i 1990. Nu vil man til at ligne det norske Klassekampen, som også gik fra erklæret marxistisk-leninistisk avis til ubetydelighed.

KP: - *Kommunistisk Politik kommer jo bare hver anden uge. Vil du sige at den løfter arven fra Arbejderens revolutionære periode?*

KR: - Bestemt, men til en vis grad. Det er ikke mindre skarpt i sine analyser, ikke mindre klar i sine handlingsvejdninger til den kæmpende bevægelse. Men det er klart at et tidsskriftlignende

blad ikke har samme mulighed for gennemslagskraft og direkte revolutionær massepåvirkning som et revolutionært dagblad. Det var en bedrift at det eksisterede i 15 år.

- Men tiden og teknikken er også en anden. I dag må Internettet og netaviserne - til en vis grad støttet af de sociale medier - stå i centrum for revolutionær agitation og propaganda. Også TV på nettet er en vigtig ny form, ligesom lokalradio-

er blev det i 80erne. Det er en spændende udvikling. Da Arbejderen kom som dagblad blev alt ikke lavet på computer. Det blev skrevet med kuglehovedskrivemaskiner og derpå skrevet ind på en særlig satsmaskine, der blev skåret i strimler og sat op side for side i spalter med lim og fotos fra fremkalderrummet. I dag er teknikken mere effektiv, men ikke mere overskuelig. Men det hele handler stadig om at formidle et revolutionært indhold, om at mobilisere til kamp mod et kapitalistisk system, der triumferede i en kort periode, men allerede for længst har afsløret sig som et elendigt bud på menneskeheds fremtid. -pp

Invitation til åbningsreception 8. september 2012

Kære venner

Krigsmodstandere og fredsvener, EU-modstandere, fagligt aktive, miljøaktivister, antifascister, progressive kunstnere, unge og gamle der ønsker et samfund med ligebehandling og plads til forskellighed, med arbejde og uddannelse til alle, med sunde boliger og mad, der er til at betale og et ressourceforbrug, der ikke ødelægger vores jord.

Med åbningen af den nye Oktoberbutik på Vesterfælledvej 1B går vi et lille skridt. Med de aktiviteter, der bliver mulighed for, kan vi tage et større skridt sammen med dig.

**Åbent hus 8. sept. fra kl. 13
Underholdning med bl.a.
David Rovics fra kl. 15**

Du er hermed inviteret til reception lørdag den 8. september. Vi starter stille og roligt fra kl. 13-15 og fra kl. 15-18 er der musik på programmet, hvor Røde Horns trio, David Rovics og Helge Larsen lægger vejen forbi og ønsker os tillykke med stedet.

Alle kammerater og venner er mere end velkomne – ikke mindst de mange, der har bidraget til istandsættelsen og indretningen.

**Vi glæder os til at se dig!
Vesterfælledvej 1B, 1750 V**

FOA: Brug for en rigtig kick-start

I det nye forslag til finanslov venter regeringen, at ledigheden stiger på ny. Det er den dårligst tænkelige nyhed til de tusinder af ledige, der står med truslen om at falde ud af dagpenge-systemet, mener FOA

”Det er naturligvis positivt, at statsunderskuddet falder drastisk. Det er også positivt, at regeringen igen forventer stigende vækst. Men der mangler desværre en kobling til de titusinder, der står over for at dumpe fra A- til B-holdet. Desværre er der i regeringens udspil ingen hjælp at hente. Det er i bund og grund uansvarligt,” mener forbundsformand Dennis Kristensen fra FOA.

FOA havde håbet på nye politiske initiativer, der var henvendt til de ledige.

”De ledige må nu igen håbe på et

Kick-start? Forsiden på SFSR-regeringens finanslovsforslag prydes af Metroprojektet, arbejdsplads for underbetalte udenlandske arbejdere

mirakel. Her er der brug for en rigtig kick-start. En kick-start, hvor der er job,

uddannelse og muligheder for blandt andet de 2700 FOA-medlemmer, der står til at ryge ud af dagpenge-systemet i starten af 2013. Vi havde også håbet på et nyt fokus på den offentlige sektor. Der er de sidste to år skåret 37.441 job i kommuner og regioner. Det betyder ringere service, dårligere velfærd og længere ventetider. Der er jo i virkelighedens verden masser af job her til de mennesker, der i dag står til at miste deres forsørgelsesgrundlag.”

I den nye finanslov er der afsat en ekstra milliard til arbejdsmiljø:

”Vi har i den grad manglet arbejdsmiljøinitiativer efter det dramatiske indgreb i efterlønnen. Det siger sig selv, at vi vil se flere ansatte, der går ned med flaget, fordi de er udbrændte eller slidt op – ligesom arbejdsmiljøproblemerne vil stige. Det positive er, at der nu kommer et initiativ. Men desværre er der ikke friske penge til området. Pengene hentes i forebyggelsesfonden, der i forvejen skulle være med til at afhjælpe arbejdsmiljøproblemer.”

FOA: Uacceptabelt forløb om trepart i LO

FOAs hovedbestyrelse har den 22. august vedtaget følgende udtalelse

FOAs hovedbestyrelse finder det dybt beklageligt, at det ikke lykkedes at nå en ambitiøs trepartsaftale, der ville være afgørende i bestræbelserne på at løse de store udfordringer, der findes både på det private og offentlige arbejdsmarked og for Danmark som helhed.

Både den langvarige optakt og ikke mindst den hurtige afslutning på trepartsforhandlingerne gav et meget uskønt billede af både regeringens, arbejdsgivernes og fagbevægelsens håndtering af de store udfordringer. Det er fortsat for FOA ubegribeligt, at finansministeren så hurtigt, og inden forhandlingerne overhovedet kom i gang, aflyste forhandlingerne.

FOAs hovedbestyrelse kan ikke acceptere, at der ved siden af det officielle forhandlingsforløb blev gennem-

Foto fra Folkets Parlament 4. juni på Rådhuspladsen i København med ønsker om et solidarisk Danmark med dialog, indflydelse

ført møder, sonderinger og – må man forstå – deciderede forhandlinger mellem regeringen og de dele af LO, der har en bestemt partifarve. Det er gift – både for den danske model og ikke mindst for Det Nye LO, der blev vedta-

get i 2003. LOs ledelse skal vide, at FOAs hovedbestyrelse ikke stiltiende vil finde sig i denne fremgangsmåde, og udtrykker derfor sin skarpe kritik. Som fuldgyldigt kontingentbetalende medlem af LO er det direkte uacceptabelt for FOA, at forhandlingerne ikke følger de beslutninger, som LOs besluttende organer træffer.

FOAs hovedbestyrelse lægger nu til grund, at denne fremgangsmåde ikke fremover gentager sig – ikke mindst i lyset af de mange udfordringer, som kræver en samlet fagbevægelsesindsats.

Højeste ledighed i 16 år

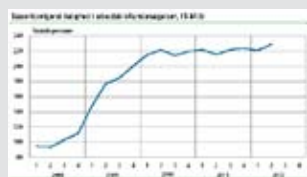
Der er nu 229.000 arbejdsløse eller otte procent, viser arbejdskraftundersøgelse fra Danmarks Statistik

Ifølge arbejdskraftundersøgelsen (AKU) steg den sæsonkorrigerede AKU-ledighed i andet kvartal 2012 med 9.000 personer i forhold til foregående kvartal.

Efter et lille fald i ledigheden i første kvartal er ledigheden igen steget, så det sæsonkorrigerede antal AKU-ledige var på 229.000 personer, hvilket svarer til 8,0 pct. af arbejdstyrken. De ledige i arbejdskraftundersøgelsen (AKU-ledige) er personer, der er uden beskæftigelse og aktivt søger og kan påtage sig et arbejde.

I den danske debat tæller man som regel kun folk på dagpenge og arbejdsmarkedsparete kontanthjælpsmodtagere med, når arbejdsløsheden tælles op. Den officielle ledighed er derfor betydelig lavere end tallene fra arbejdskraftundersøgelsen. Bruttoledigheden er godt 160.000 eller godt seks procent. Men i de lande vi sammenligner os med, er det AKU-ledigheden, man tager udgangspunkt i.

Færre beskæftigede

I forhold til foregående kvartal faldt beskæftigelsen med 13.000 personer i andet kvartal 2012.

I forhold til andet kvartal 2011 er beskæftigelsen faldet med 23.000 personer. Nedgangen er fordelt på både heltidsbeskæftigede med et fald på 14.000 og deltidsbeskæftigede med et fald på 8.000 personer i forhold til samme kvartal året før.

Det er de unge mellem 15 og 24 år har, som har den højeste ledighed med 14,3 pct.

Brink, Fagligt Ansvar

Jysk forståes globalt

Det gør virkelighedsbilledet også.

Det er ikke ubekendt, at den etablerede presse er politisk subjektiv, farvet, eller mere præcis: i lommen på storkapitalen! Regimer eller slyngelstater bliver efter ikke mindst USA's taktstok til tider fortiet eller til andre tider fordømt – alt efter politiske og økonomiske interesser. Retfærdighed og demokrati bliver begreber, der bøjes og farves efter kapitalens interesser.

Det er der jo ikke noget nyt i, vil den opmærksomme læser indvende. Jeg gider da ikke abonnere på Kommunistisk Politik for at læse den slags trivialiteter!

Så sandt som sagt. Der er intet nyt under solen, når det gælder forvrængninger af politiske og økonomiske realiteter.

Til gengæld var det for mig noget nyt, da jeg i midsommeren bemærkede, at P4 nærmest kørte en kampagne mod de negative vejrudsigter:

- De dårlige meldinger skræmmer jo kunderne væk!

Således bragtes adskillige skryderier fra forskellige direktører for respektive sommerlande, sommerhusudlejninger og andre turistafhængige kapitalinteresser. Regnbyger, mørke skyer og kold blæst kunne ikke styres, men så har man jo mulighed for at manipulere vejrudsigterne, så potentielle kunder bliver lænset for mønter og sedler.

Man må alligevel medgive disse direktører, at de i hvert fald sætter vores drastiske klimaforandringer i fokus. Igen i år har vore breddegrader været præget af skybrud, andre geografiske egne har oplevet skovbrande i voldsomme dimensioner, mens Sønder Strømfjord – som dansk kolonialisme foretrak at kalde den grønlandske by Kangerlussuaq – nærmest er skyllet væk på grund af indlandsisens alt for hurtige smeltning. Det kan være, at vore sommerlandsdirektører skulle være mere fremsynede: Anlæg dog et badeland i Sydgrønland. Her kommer der naturlige vandruksjebaner.

Mens Tivoli, Bakken og de forskellige sommerlande er afhængige af vejrliget, så er Københavns største indkøbscenter, Magasin, måske endda mere interesseret i gråvejr. Årets sommer har i hvert fald kastet klingende mønt i kassen fra en ganske uventet kant. For år tilbage var det \$ og hårde vesttyske D-mark, der blev lagt i turismeindustriens kasse. Amerikanerne og tyskerne lider under krisen og er grundigt fortrængt af russere og kinesere. De lægger henholdsvis 2.100 og 1.500 kr. pr. udenlandsk næse. For kinesernes vedkommende gælder der ifølge en kinesisk guide, at beløbet brændes af på et halvt døgn.

Magasin du Nord på Kgs. Nytorv har sågar indrettet deres anvisningstavler med kinesisk tekst, ligesom orienteringen i taleanlægget også bringes på kinesisk. Til næste år vil begge kommunikationer også gives på russisk, meddeler magasinets pressechef.

Knap så mange polske turister har gæstet Danmark. Det er der for så vidt ikke noget at sige til. De polske lønninger formår lige akkurat at holde legemet i live. Således aflønner også Dyne-Larsen sine polske ansatte i de lokale afdelinger af Jysk med blot lidt mere end mindstelønnen, som ligger på små kr. 2.600 om måneden – altså lidt mere end en kinesisk turist forbruger i København på en eftermiddag. Den polske fagforening Solidarnosc (kendt for sammen med politiske kræfter i Vesteuropa og Vatikanet at tilte det revisionistiske styre i Polen nu har de fået lov til at smage den vestlige frihed og kapitalisme), som organiserer medarbejdere i salg og distribution i Jysk i Polen, har klaget til Hendes Majestæt Dronningen.

Jysk blev nemlig for to år siden udnævnt til "Kongelig Hofleverandør", ligesom Lars Larsen er slået til "Ridder af Dannebrog"! Det alternative kampskridt rystede hverken kongehuset eller dyneselskabet. Så vidt vides gav det ikke resultat.

Reno

Skab arbejdspladser og jobs!

Nej til finanslov 2013! Stop velfærdsforringelserne!

Udtalelse fra Arbejderpartiet Kommunisterne

Den nuværende regering lovede at kickstarte økonomien og skabe arbejdspladser. I forslaget til finanslov for 2013 regner løftebryderregeringen med at arbejdsløsheden i stedet vokser. Det økonomiske opsving er udeblevet; kickstarten er fuset ud. Titusinder af langtidsledige står over for at falde ud af dagpengesystemet. Tusindvis af unge kan ikke få praktikpladser – og imens fortsætter fyringsbølgerne både i den offentlige og private sektor.

SRSF-regeringen lader som om det store problem for landet er (eller snart bliver) at der mangler arbejdskraft, at alle kan få arbejde, bare man gider. Med denne løgn er man i gang med at slagte eller groft reducere ydelserne til dem, der står uden for arbejdsmarkedet.

Forslaget til finanslov er et nyt groft angreb på arbejderne – med og uden jobs – og på det store flertal. Det fortsætter EU's nyliberale nedskæringspolitik – og retter ikke på nogen måde op på den stadig voksende sociale ulighed og de stadig dybere kløfter mellem fattig og rig.

Det er et omfordelingsbudget fra fattig til rig fra en reaktionær kapitalistisk regering.

SRSF's støtteparti Enhedslisten kræver væsentlige ændringer. Og ligesom Dansk Folkeparti altid 'fik noget' ved finanslovsforhandlingerne med VK, må det forventes, at liste Ø også 'får noget' for at stemme for den arbejderfjendske EU-godkendte finanslov. Der kommer utvivlsomt nogle indrømmelser. Men det vil være lapperier, det vil ikke gøre en ond finanslov god, det vil ikke ændre den katastrofale nyliberale kurs.

Forventningerne til resultatet af Enhedslistens forhandlinger med regeringen kan tilmed risikere at svække og lamme modstanden mod finansloven og de sammenhængende nedskæringsreformer, som allerede er gennemført eller planlagt: Dagpengereform, skattereform, den planlagte førtids- og fleksjobsreform, de lettere udskudte bistands- og SU-reformer – som alle nu følger efter den store prøvekuld på nedskæringspolitikken: Efterløns- og pensionsreformerne, som er gennemført i samdrægtighed mellem VKO og SR.

Fasthold:

- Rul dagpengeperioden tilbage til 4 år! • ½ år arbejde til at genoptjene dagpengereften!
- Kompenser nedskæringerne af overførselsindkomster i skattereformen krone for krone!

- *Fingrene væk fra førtidspensioner og fleksjobordning!*

En kapitalistisk regering – uanset om den kalder sig 'rød' eller blå - bør væltes, når den fører en politik mod det store flertals interesser – til fordel for monopolerne, kapitalen, de rige.

APK opfordrer til, at arbejdspladserne, fagforeningerne, de studerendes og uddannelsessøgendes organisationer og de folkelige bevægelser rejser og fastholder kravet til regeringen om at skabe arbejdspladser og jobs som det helt afgørende, at velfærdsnedskæringerne stoppes og den nødvendige sociale genopretning påbegyndes.

Det mislykkedes for den socialdemokratiske LO-top at få manipuleret en fjernelse af feriedage igennem sammen med regeringen og arbejdsgiverne. Modstanden blandt fagforingsmedlemmerne var enorm, og ikke uden grund blev de bange for at et sådan direkte tilbageskridt ville betyde, at medlemmer en masse strømmede ud.

Det siger noget om der skal en massiv aktivitet nedefra for at hindre sådanne angreb. Det er kun udvikling af en bred folkelig bevægelse, som kan trænge angrebene tilbage.

Vi kræver

- *Skab produktion og arbejdspladser! Stop massefyringerne!*
- *Flere varme hænder til det offentlige! Stop for nedskæringerne på daginstitutioner, skoler, uddannelse, sundhed, ældrepleje og sociale ydelser!*

- *Byg flere, bedre og billigere boliger! Sæt gang i miljørigtig produktion!*

- *Stop udflytningen af produktionen! Stop social dumping!*

- *Ingen arbejdstidsforlængelser! Hen mod en 35 timers arbejdsuge!*

- *Vend pensionsreformen om! Hen mod en pensionsalder fra de 60!*

Begge de danske regeringsalternativer – såvel 'rød' som blå - lader sig styre og dominere af EU's liberale offensiv – af monopolernes krav om afvikling af velfærd og lavere lønninger. De tyske monopol har vist vejen med den "sociale" nedsmeltning gennem den såkaldte Hartz IV.

Og Tyskland og EU dikterer, at europæerne i millionvis kastes ned i dyb fattigdom. Det er allerede sket i Grækenland, Spanien, Italien og mange andre lande, hvor også en hel generation af unge er sat på porten.

Samtidig tilgodeses de samme monopol og finanshuse med utallige bankpakker på velfærdsydelsernes bekostning.

Krisen har afsløret et sygt og kriminelt system: Det er ikke dommedagsfilosofi at tale om, at kapitalen frem mod 2020 vil forsøge at sikre sig en kæmpe reservestyrke af folk uden arbejde, som efter kort tid må gå for lud og kold vand uden rettigheder, og en lydige og fladtrådt arbejdsstyrke, hvor kravet om direkte lønsenkning er et vedvarende tema.

Med presset fra en stor arbejdsløshedskø er det endnu nemmere at få sådanne angreb igennem. Derfor ønsker monopolernes nyliberale regeringer i EU en høj arbejdsløshed – trods snakken om det modsatte.

Den nuværende dybe krise vil blive værre. Hele EU står over for fornyet tilbagegang. Det skyldes ikke mindst nedskæringspolitikken og redningen af de kriminelle finansspekulanter.

Island lod dem gå ned – og landet er ved at komme ud af krisen, mens EU og euro synker.

Det er tid at begynde en virkelig bred mobilisering mod regeringens og EU's nyliberale politik, som det ny finanslovsforslag og regeringens asociale kapitalistiske reform-politik er en del af. Bremserne skal sættes i nu, for perspektiverne er uhyggelige. I stedet for at ophæve det fejlslagne og grundlæggende forkerte euro-projekt, som har forarmet europæerne, skal euro'en nu reddes ved at fremrykke dannelsen af 'Europas Forenede Stater' – den altomfattende politiske union – til 2020.

- *Træd ud af EU's finanspagt! Lad euro'en falde! Ophæv Danmarks binding til euroen!*

- *Nej til mere politisk union! Nej til Euroens Forenede Stater! Danmark ud af EU!*

Solidarisk fælles handling må udvikles. Blandt folk i fagforeningerne og folk udenfor. Kun fantasien sætter grænser for hvordan der kan udvikles en bred protestbevægelse på tværs af fag, køn og alder og partifarve, og hvor også de nye medier inddrages.

Skal der arbejdes mere – så ansæt flere!

**Bekæmp arbejdsløsheden
- ikke de arbejdsløse og de syge!**

Velfærd til alle! Lad de rige betale krisen!

ARBEJDERPARTIET KOMMUNISTERNE

28. august 2012

Merkel ønsker konvent for EU-stat i år

Den tyske forbundskansler vil inden årets udgang have nedsat konvent, der skal lave udkast til politisk union

Det tyske blad Der Spiegel fortæller, at den tyske forbundskansler Angela Merkel kræver et konvent med repræsentanter for nationale regeringer og parlamenter, for EU-parlamentet og EU-Kommissionen dannet inden udgangen af 2012. Det skal lave et udkast til en

Pas på Merkel og Hollande

traktat om endnu mere politisk union, hvor EU-domstolen bl.a. skal kunne dømme lande, der ikke følger EU's regler for og krav til finanslove.

EU-præsident Herman van Rompuy og repræsentanter for EU-Kommissionen, EU's centralbank ECB og eurugruppen arbejder i øjeblikket på et udkast til en politisk og økonomisk union, som ventes offentliggjort i en foreløbig form i oktober.

Kilde: EU-observer

Europas Forende Stater

EU-kommissionen vil have politisk union i 2020

Næstformanden for EU-Kommissionen har fremlagt en plan for EU i 2020. På ønskelisten står et EU som politisk union. En realisering af udspillet kræver en traktatændring

EU-kommissionens næstformand, Viviane Reding har præsenteret sin vision for EU efter krisen: På vej mod en politisk Union, hedder det i overskriften.

I sin vision præsenterer hun en fempunktsplan for udviklingen frem mod 2020, hvor hun lægger op til ændringer i retning af en egentlig politisk union.

Krisen har afsløret EU's svagheder, og en politisk union er svaret, mener hun.

Som Euro-skeptiske økonomer har sagt hele tiden, så er den fælles valuta "ufuldstændig".

- Allerede før blækket på Maastricht-traktaten var tørt, blev den kritiseret for at skabe en ufuldstændig monetær og finansiel konstruktion. Maastricht sikrede en fælles pengepolitik, men samtidig bibeholdt de enkelte medlemslande ansvaret for finanspolitikken. ECB (centralbanken) fik ansvaret for pengepolitikken, men traktaten skabte ikke en finanspolitisk modpart, skriver hun..

EU-Kommissionens næstformand og kommissær for retlige anliggender Viviane Reding har udgivet en plan for, hvordan hun ønsker EU skal se ud i 2020

Vil vinde befolkningens hjerter

Men selvom "det europæiske hus" har været i stormvejr, så er det foreløbig lykkedes at redde projektet, mener næstformanden.

- Vi skuffede dommedagsprofetierne. Europas ledere gjorde det krystalklart, at euroen er her for evigt. De europæiske ledere tog beslutning efter beslutning for at stabilisere det europæiske hus.

Viviane Reding henviser til Finanspagten og Den Europæiske Stabilitetsmekanisme (ESM) som de seneste eksempler viljen til at redde det europæiske projekt.

- Vores europæiske hus er nu klar til at klare kommende storme. Men vi kan ikke hvile på laurbærene. Vi mangler stadig at vinde de europæiske borgeres hjerter og sind for den nye arkitektur.

Fempunktsplan

Hun foreslår en fempunktplan, som kan kickstarte udviklingen mod en politisk union. Første punkt handler om, at sætte gang i en bred debat i medlemslandene om, hvor EU skal hen i 2020.

Som næste trin mener hun partierne i Europaparlamentet, skal udpege kandidater til posten som EU-kommissionens formand. Hun mener den kommende formand for Kommissionen også skal være formand for det europæiske råd.

En kommende styrket kommissionsformand, skal efter Vivian Redings mening, indkalde et konvent for at udarbejde Traktat om en Europæisk Politisk Union.

Den nye traktat skal sikre, at EU-Parlamentet bliver en "rigtig" lovgiver. Under ekstraordinære betingelser skal EU-Kommissionsformanden have beføjelse til at opløse EU-Parlamentet.

Viviane Reding foreslår at den ny traktat sendes til folkeafstemning i medlemslandene. Befolkningen skal have mulighed for at sige ja eller nej til den politiske union. De lande der siger nej, skal dog stadig kun fortsætte i et tæt samarbejde, især i forhold til det indre marked, mener hun.

- Rom blev ikke bygget på en dag, det samme gælder Europas politiske union. Men vi har nu den historiske mulighed for at få det til at ske, slutter kommissionens næstformand.

Brink, Fagbevægelsen mod Unionen

Tyskland efter 10 år med Hartz IV

*Tyskland holder
førstepladsen i Europa når
det gælder lavtlønsjob*

For 10 år siden lancerede den daværende socialdemokratiske regering i Tyskland den såkaldte Hartz IV reform, som skulle effektivisere arbejdsmarkeds- og socialpolitikken og skaber et mere fleksibelt arbejdsmarked. Det skete bl.a. ved at sammelægge dagpengesystemet og sociale ydelser.

Skal man tro markedsøkonomerne, så er det ikke mindst Hartz IV, som har æren for at Tyskland i dag er vinderen i eurozonen. Sammen med 20 år lønstationation har reformerne opbygget en konkurrenceevne, som er godt i gang med at sende de sydeuropæiske eurolande ud over den økonomiske afgrund.

Fra starten blev reformerne mødet med voldsomme protester fra den tyske fagbevægelsen og partierne til venstre. Her 10 år efter er kritikken ikke blevet mindre. Hartz IV indeholder dels nogle meget lave satser, til de arbejdsløse. Men består også af en stribe forskellige jobtyper, som falder uden for de ordinære og overenskomstdækkede job. Med minijobs En-Euro-jobs, vikariat og midlertidige ansættelser har man på 10 år skabt Europas største lavtlønsområde.

Truer ordinære job

En af de stærkeste kritikere er formanden for det tyske forbund NGG (nærings, nydelse og gastronomi) Franz-Josef Möllenberg.

- Tyskland holder førstepladsen i Europa, når det gælder lavtlønsjob, midlertidigt ansatte, minijob og korttidsansættelser. Det truer det ordinære arbejdsmarked, det hjælper kun arbejdsgiverne og fører til konkurrenceforvridning. Det fremgår også af de sidste 20 års reallønsnedgang, siger han.

Også hos arbejdsmarkedsforskere er kritikken knusende:

- Hartz IV-systemet betyder, at arbejdssøgende må affinde sig med at give stadig mere til arbejdsgiverne når det gælder løn- og arbejdsvilkår. Preset af jobcentrene har mange arbejds-

*Demonstration i Frankfurt am Main
til Europæisk aktionsdag mod kapitalisme den 31. marts 2012*

løse ikke noget alternativ, når de tilbydes et dårligt betalt job, skriver de to arbejdsmarkedsforskere Wolfgang Dichter og dr. Ingmar Kumpmann i det tyske LO's tidsskrift Gegenblende.

Statslig organiseret fattigdom

Tysk LO kalder systemet for "statsorganiseret fattigdom," fordi mange af de job som formidles gennem jobcentrene er så dårligt betalt, at stat og kommune må supplere lønnen med socialhjælp.

Resultat er at 6,1 millioner tyskere er på Hartz IV ud af de 43 millioner erhvervsaktive. I vesttyskland er det hver tiende lønmodtager, mens det i det tidligere DDR er hver femte.

Ud af de 6,1 millioner er 4,5 million

i arbejde men tjener så lidt, at de er berettiget til socialhjælp. Satsen for en voksen er 374 euro om måneden (2800 kr.) plus boligstøtte.

I maj måned dømte en tysk socialret dagpengesatserne for grundlovsstridige. Det sikrer ikke et "menneskeværdigt eksistensminimum," mente dommerne.

Truslen fra de mange lavtlønsjobs har fået den tyske fagbevægelse til at kræve en lovfæstet mindsteløn på 8,50 euro i timen (63,33 kr.). Men indtil videre uden held, den konservative regering blokerer forslaget, "det er jo som det er", er tilsyneladende også gangbar borgerlig politik i Tyskland.

Brink, Fagbevægelsen mod Unionen

Kilde: frifagbevægelse.no

Flertal for fransk traktat-afstemning

72 pct. af vælgerne vil spørges om euro-traktaten – EU's såkaldte finanspagt - i Frankrig. Men præsident Francois Hollande, der blev valgt på grundlag af kritik af den, vil ikke have folkeafstemning

9. august besluttede forfatningsdomstolen i Frankrig, at den franske præsident Francois Hollande kan få lov til at slippe for en folkeafstemning om finanspagten, som han ellers havde markeret sig som skarp modstander af op til præsidentvalget i foråret. Dommerne blæstemplede Hollandes plan

om, at lade det franske parlament ratificere den inden udgangen af september.

Men den franske befolkning er ikke enig med domstolen. Mandag offentliggjorde det franske dagblad Humanité en meningsmåling gennemført 21.-22. august foretaget af analysevirksomheden CSA, hvor 72 pct. af de 998 deltagere ønsker en folkeafstemning. Kravet er stærkest på den franske venstrefløj, hvor 80 pct. ønsker afstemning.

Folkebevægelsen mod EU

Forsvar immigranternes og flygtningenes rettigheder

Udtalelse fra International Migrants Alliance-Europa i forbindelse med årsdagen for vedtagelsen af EU's hjemsendelses direktiv den 18. juni, der markeres som en SKAMMENS DAG og samtidig som en MINDEDAG for de som døde i forsøget på at finde tilflugt i EU eller i detentions- og asylcentre

På det første møde i den europæiske sektion af International Migrants Alliance i april 2012, har vi forpligtet os til at sætte et Stop for kriminalisering, fængsling og deportation af papirløse (undocumented) immigranter og flygtninge, der arbejder og bor i lande, der tilhører den Europæiske Union (EU).

Disse undertrykkende forholdsregler er det direkte resultat af EU's hjemsendelsesdirektiv, som blev vedtaget den 18. juni 2008 i Europaparlamentet. Det er nu blevet overført til nationale love om immigration og asyl i de 27 EU lande og er blevet udbygget siden 2010.

Vi vender os mod EU hjemsendelsesdirektiv, som vil kriminalisere de papirløse og gøre de 12 millioner papirløse immigranter og flygtninge, der bor og arbejder i EU, til genstand for udvisning.

Vi fordømmer direktivets uretfærdige natur, der behandler den papirløse som kriminel og gør ham til genstand for anholdelse, fængsling og deportation, blot fordi han mangler papirer. Med et enkelt pennestrøg kriminaliserer direktivet et menneske, som er fanget i den situation at være papirløst. Imidlertid fastholder vi, at 'Intet menneske er illegalt!'

Vi vender os mod de andre uheldsvangre bestemmelser i direktivet, der udvider detentionsperioden fra 30 dage til 18 måneder og forbyder tilbagevenden til EU før 5 år efter deportationen.

EU's hjemsendelsesdirektiv er det indre udtryk for og en udvidelse af 'Fort Europa'-politikken, som har resulteret i massive brud på menneskerettighederne for immigranter og flygtninge ved

de ydre EU-grænser, især for dem, der kommer fra Nordafrika og har forsøgt at krydse Middelhavet for at søge tilflugt i Europa.

Krige og politiske konflikter har skabt et stort antal flygtninge. Den amerikanske og NATO-ledte invasion af Libyen og Afghanistan krænkede disse landes uafhængighed og suverænitet, ødelagde folkets liv og ejendom, og forårsagede massive fordrivelser af deres befolkning. Det rapporteres, at 50.000 flygtninge fra Nordafrika har krydset Middelhavet for at søge tilflugt i Europa på flugt fra de imperialistiske krige og tidligere diktatoriske regimer. Men de er ikke velkomne i Europa. Medierne har levende rapporteret om de elendige forhold i detentionscentre som i Lampedusa og i Grækenland. Desuden er mange unge tunesiske mænd, som havnede i Lampedusa, endt i de italienske 'Centre for Identifikation og Udvisning'.

"Med de kroppe, de har krydset havet med, prøver de nu at springe over de indhegninger, hvor de nu er blevet spærret inde" – det er en ironisk modtagelse fra den italienske stat af sønner af 'det arabiske forår', som hyldede frihedens og demokratiets værdier.

Vi støtter de tunesiske familiers kampagne for eftersøgningen af i hundredvis af savnede tunesiske flygtninge, som har sejlet over Middelhavet til Italien. De forlanger information fra de italienske myndigheder om, hvor deres sønner og døtre er. Er de tilbageholdt i

Centrene for Identifikation og Udvisning? Og hvis de er det, forlanger de øjeblikkelig information. Samtidig kan de ikke forstå, hvorfor detentionscentre og fængsler venter folk, der søger tilflugt i et europæisk land.

Vi støtter appellen fra Karim Mbarakis far (som personligt udformede en appel til de delegerede på IMA's europæiske møde i Rom i april 2012), en tunesisk flygtning, som stadig er savnet efter at have søgt tilflugt i Italien.

Desuden må vi ikke glemme, at EU er ansvarlig for den 18.244 immigranter og flygtninges død siden 1988, som det er grundigt dokumenteret.(*). EU har skabt et specielt grænseagentur kaldet FRONTEX, som har bevogtet de eksterne europæiske grænser og med magt har bortjaget både med immigranter og flygtninge fra Nordafrika, der forsøgte at krydse Middelhavet for at søge tilflugt i EU. Tusinder er døde, også kvinder og børn, af drukning, sult, dehydrering og sygdomme. Alene i 2011 døde 1100 til havs.

Vi siger:

**Nej til Fort Europa!
Nej til EU's hjemsendelsesdirektiv!
Forsvar immigranter og flygtninges
menneskerettigheder og velfærd!**

www.migrante-europe.net

note

(*). Ifølge Fort Europa af Gabriele del Grande. http://fortresseurope.blogspot.nl/2006/02/immigrants-dead-at-frontiers-of-europe_16.html

Jagten på Julian Assange er et angreb på friheden og en hån mod journalistik

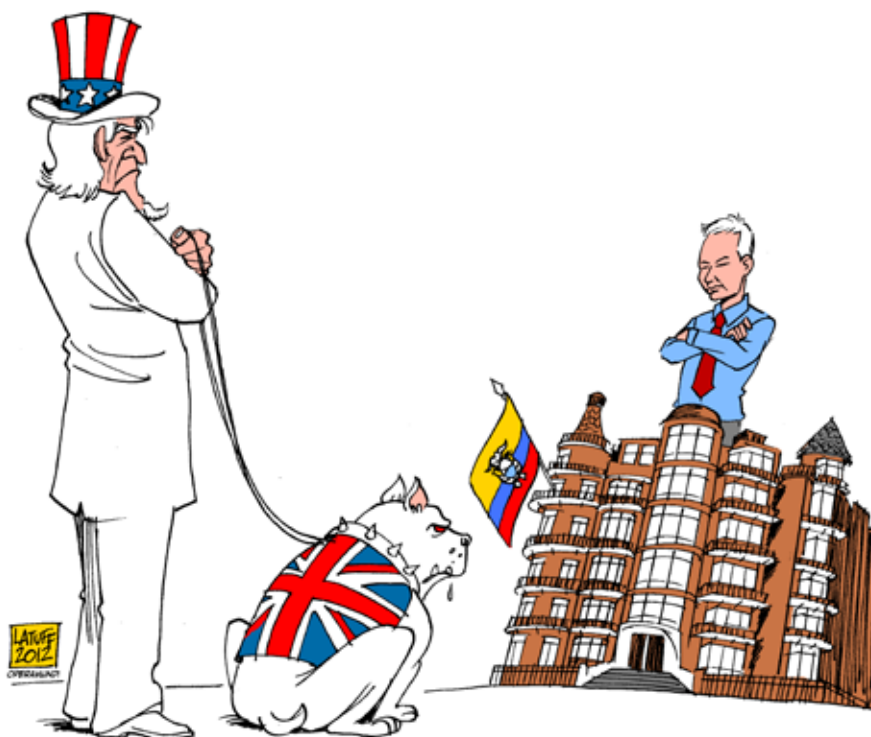
Af John Pilger

Den verdensberømte australske filmmand, forfatter og journalist John Pilger, bosat i UK, fordømmer den britiske regerings klapjagt på Julian Assange, som Ecuador har tildelt politisk asyl, og som befinder sig på den ecuadorianske ambassade i London

Den britiske regerings trussel om at invadere den ecuadorianske ambassade i London og pågribe Julian Assange er af stor historisk betydning. David Cameron, den tidligere pr-mand for en kræmmer i TV-industrien og våbensælger til sheikdommer, er den rette mand til at overtræde de selvsamme internationale konventioner, som har beskyttet britiske borgere i urolige områder. Ligesom Tony Blairs invasion af Irak førte direkte til terrorhandlingerne i London den 7. juli 2005, har Cameron og udenrigsminister William Hague kompromitteret sikkerheden for britiske repræsentanter over hele verden.

Ved at true med at misbruge en lov, der er skræddersyet til at udvise mordere fra udenlandske ambassader, mens man bagvasker en uskyldig mand som 'mistænkt kriminel', har Hague gjort UK til grin over hele verden, skønt denne kendsgerning for det meste undertrykkes i England. De samme modige aviser og tv-stationer, som har støttet Englands delagtighed i historisk blodige forbrydelser - fra folkemordet i Indonesien til invasionerne i Irak og Afghanistan - angriber nu Ecuadors 'menneskerettighedsstatus', hvor landets reelle forbrydelse er at modsætte sig bøllerne i London og Washington.

Det er, som om de olympiske jubelscener i løbet af en enkelt nat er blevet omgjort af en afslørende fremvisning af kolonimagts-brutalitet. Se f.eks. den britiske hærofficer og BBC reporter Mark Urban 'interviewe' en storskry-

USAs pitbull truer med at storme Ecuadors ambassade for at få lukket munden på Assange - WikiLeaks

dende Sir Christopher Meyer, Blairs tidligere apologet i Washington, foran den ecuadorianske ambassade, hvor begge skummer over af snæversynet harme, fordi en Assange, der ikke lader sig tryne, og en Rafael Correa, der ikke lader sig skræmme, afslører det vestlige systems griske magt. Tilsvarende fornærmelser fylder siderne i avisen The Guardian, der 'råder' Hague til at være 'tålmodig': at storme ambassaden vil være 'til større besvær, end det er værd'.

Assange er ikke en politisk flygtning, erklærede The Guardian, fordi "hverken Sverige eller England i noget tilfælde ville deportere nogen, der muligvis kan imødesee tortur eller dødsstraf".

Det uansvarlige i denne udtalelse står mål med The Guardians perfide rolle i hele Assange-sagen: Avisen ved udmærket, at dokumenter offentliggjort af WikiLeaks viser, at Sverige konsekvent har underlagt sig pres fra USA i sager om borgerrettigheder. I december 2001 ophævede Sverige pludselig ægypterne

Ahmed Agiza og Mohammedel-Zaris status som politiske flygtninge, og de blev overrakt til en CIA-kidnapningspatrulje i Stockholms lufthavn og 'videregivet' til Ægypten, hvor de blev tortureret. En svensk ombudsmands-undersøgelse konkluderede, at regeringen 'alvorligt krænkede' de to mænds menneskerettigheder.

I et telegram fra den amerikanske ambassade i 2009, som WikiLeaks fik fingrene i, med titlen 'WikiLeaks smider neutraliteten i historiens skralde-spand', afsløres den svenske elites ellers så højt besungne ry for neutralitet som ren humbug. Et andet amerikansk telegram åbenbarer, at "omfanget af [Sveriges militære og efterretningsmæssige] samarbejde [med NATO] ikke er almindeligt kendt", og at medmindre det holdes hemmeligt "vil det blotte regeringen for hjemlig kritik".

Den svenske udenrigsminister, Carl Bildt, fik en berygtet ledende rolle i George W. Bushs Komite for Befrielse af Irak og har bevaret tætte bånd til Det Republikanske Partis yderste højre. Ifølge den tidligere svenske rigsadvok-

kat, Sven-Erik Alhem, er den svenske beslutning om at søge udlevering af Assange med påstande om seksuelle overgreb "ubegrundede og uprofessionelle såvel som unfair og uden proportioner".

Efter at have tilbudt at lade sig afhøre fik Assange tilladelse til at forlade Sverige og tage til London,

hvor han også tilbød at blive afhørt. I den endelige udleveringsdom i maj gav den britiske højesteret farcen nye dimensioner ved at referere til ikke-eksisterende 'anklager'.

Dette er blevet ledsaget af en ondskabsfuld personlig smædekampagne mod Assange. Meget af det kommer fra The Guardian, der, som en vraget elsker, har vendt sig mod sin belejrede tidligere kilde, efter i stort omfang at have profiteret på WikiLeaks afsløringer. Uden at en øre er gået til Assange eller WikiLeaks har en bog fra The Guardian ført til en lukrativ Hollywood filmaftale. Forfatterne, David Leigh og Luke Harding, umotiveret smæder Assange som en 'invalideret personlighed' og 'afstumpet'. De afslører også det hemmelige password, han havde givet avisen i fortrolighed, og som var designet til at beskytte en fil, der indeholdt den amerikanske ambassades telegrammer. Den 20. august stod Harding uden for den ecuadorianske ambassade og hoverede på sin blog, at "Scotland Yard måske ler sidst".

Det er ironisk, men meget passende, at The Guardians redaktion med avisens seneste spark mod Assange har en uhyggelig lighed med Murdoch-presens forudsigelige snæversynethed om samme emne. Glorien er falmet, Leveson, Hackgate og agtværdig, uafhængig journalistik er forsvundet.

Assanges plageånder understreger hele tiden at han retsforfølges. Men han er ikke anklaget for nogle forbrydelser, og han er derfor ikke på flugt fra retfærdigheden. De svenske sagsdokumenter, indbefattet teksterne fra de

Veteraner og aktivister gik til præsident Obamas kampagne kontor i Oakland 17. august 2012, og krævende Bradley Manning frihed.

involverede kvinder, viser klart for enhver uhildet person, at sexanklagerne er absurde - anklager der næsten øjeblikkelig blev totalt afvist af hovedanklageren i Stockholm, Eva Finne, før interventionen fra en vis politiker, Claes Borgström.

Ved forundersøgelsen af Bradley Manning bekræftede en efterforsker fra den amerikanske hær, at FBI i hemmelighed sigtede "grundlæggere, ejere eller ledere af WikiLeaks" for spionage.

For 4 år siden beskrev et dokument fra Pentagon, lækket af WikiLeaks, der dårligt nok blev bemærket, hvordan WikiLeaks og Assange skulle ødelægges med en smædekampagne, der skulle føre til 'kriminelle anklager'. Den 18. august afslørede Sydney Morning Herald i en offentliggørelse af officielle dokumenter i henhold til informationsfriheden, at den australske regering gentagne gange havde fået bekræftelse på, at USA gennemførte en 'hidtil uset' jagt på Assange, og at den ikke havde rejst nogen indvendinger.

Blandt Ecuadors grunde til at give asyl er den 'manglende beskyttelse' af Assange fra 'den stat, hvor han er borger'. I 2010 kom en undersøgelse fra Det Australske Føderale Politi frem til, at Assange og WikiLeaks ikke havde begået nogen forbrydelse.

Forfølgelsen af ham er et angreb på os alle og på friheden.

Oversat efter Information Clearing House

1. maj-tale, Odense 1983

Jeg leder efter plads i min kalender men hver en dag er borgerligt besat med navne på personer ingen kender: En dag for denne, hin og dit og dat

En dag for hvert et fjols i kongerækken

en dag for hver en gammel kirkesag og er der plads så proppes ind i sprækken

minsandten selve Fandens fødselsdag.

Kun første maj er ikke reserveret til borgergøgl og ikke kommenteret men ønskerne går sikkert denne vej:

»Min gud! jeg har skam ingen grund til klage

men hvis april fik enogtredive dage så slap vi for den Satans første maj!«

Ja, kammerater.

Netop sådan tænker borgerskabet om den eneste dag i kalenderen, de ikke kan lægge beslag på, og i dag er det 94. gang, de har været nødt til at sige i deres aftenbønner: Gud fri os for den 1. maj! - men én ting er i hvert fald sikker: når de får mareridt af majdagen, så skyldes del ikke de mange borgerlige forfalskninger, der forekommer. Nej - det, der ryster dem er, at på trods af alle forsøg på at drukne dagen i gøgl og pjank, så er 1. maj stadig en solid pille i den kæmpende arbejderklassens bedste traditioner. Det, der giver dem kuldegysninger, er den røde første maj, der kræver af møde- og demonstrationsdeltagerne, at de klart vælger side i kampen. At de gør op med borgerskabet og den rådne kapitalisme.

Alligevel har borgerligheden opnået én ting med de mange maskeradeforestillinger rundt omkring. De har opnået, at Rød 1. maj ikke er en mønstring af alle klassens kræfter, men blot en præsentation af kampens politiske grundlag. Mønstringen af vores virkelige styrke fandt sted i oktoberdemonstrationerne, i de mange store fredsdemonstrationer og i havnearbejdernes lange og modige strejke, men fra Rød 1. maj siges det: nogle må tage fat på det politiske oprydningsarbejde, og her er vi så.

94 X 1. MAJ

Af John Max Pedersen

Foran os ligger en kamp, der bliver et kapløb mellem fremskridtets og revolutionens kræfter på den ene side, krigens, reaktionens og fascismens kræfter på den anden side.

Prøv at huske ni år tilbage. Til majstrejkerne i 1974. Dengang var krisen ved at tage rigtigt tilløb, og vi havde en Hartling-regering, der prøvede at flå os. Her i Odense strejkede vi nogle dage, og da Fællesorganisationen blev bange for, at de ikke kunne styre udviklingen, indkaldte de til en demonstration. Tolvfemten tusinde var vi, da vi travede ud til stadion, hvor den ene socialdemokratiske taler afløste den anden og sagde: ud med Hartling - ind med Anker... og så optager vi arbejdet igen i morgen. Der stod vi med håret i postkassen, mens mødet afsluttedes med en kongelig operasanger, der dog ikke lød så falsk som talerne. Ud med Hartling - ind med et arbejderflertal!, sådan råbte SFerne og DKPisterne og lignende, og i bare raseri lavede vi en spontan moddemonstration tilbage til Flakhaven. En demonstration, der endte i et kæmpeslagsmål med strømmerne, og vi sagde allesammen: Aldrig mere! Aldrig mere skal pamperne have lov til at overtage vores demonstrationer og bruge dem til deres skidne formål.

Siden da er der gået ni år, og i det meste af tiden har vi haft en socialdemokratisk regering, der har væltet den ene møgdyngede i hovedet på os efter den anden i takt med, at krisen er blevet skærpet. Nu er det det daglige brød, vi slås for, og de ni år har givet os en hel del erfaringer med socialdemokratisk kriseforvaltning, og alligevel står der i dag en række såkaldte arbejderpartier rundt om i landet og aflirer den gamle, idiotiske smøre: ud med Schlüter, ind med Anker ... eller med en såkaldt arbejderregering.

I oktober var vi atter mange, mange tusinder på gaden... efter den gamle opskrift: vi går på arbejdspladserne med adrenalinen sprøjtende arrigt mellem hjernevindingerne og siger: nu skal det være slut. Vi går på gaden - straks efter er der et par venstreforfløjne fjogehoveder der siger: ja, men vi må have DKP med, så vi ser ud af noget. Og

DKPerne siger: ja, men vi må have Fællesorganisationen med, så vi bliver en rigtig massedemonstration... og dermed er vores raseri afleveret til socialdemokratisk udvalgsbehandling.

I Århus kom jeg ind på Rådhuspladsen, netop som den første pamper gik til mikrofonen, og en af mine gamle arbejdskammerater forsøgte at smutte væk. Jeg stoppede ham og sagde: Hovhov, kammerat, det er ikke forbi endnu... og han svarede: Gu' er det så! Når den første af de rådne forrædere får mikrofonen, så er det slut for vores vedkommende.

Og han havde så evig ret. Da talerne begyndte var det ikke mere en demonstration af vores vrede og kampvilje, det var en demonstration, der udtrykte

karrieremagernes ambitioner. »Vi vil ikke finde os i mere« var blevet oversat til: »Ud med Schlüter, ind med Anker«!

Ud med den ene arbejderfjendtlige kriseforvalter, ind med den anden. Og hvad er forskellen? At socialdemokraterne og deres lige vil binde os på hænder og fødder og tappe os for saft og kraft, mens Schlüter og hans slags vil prøve at slå os til kludedukker på en gang. Socialdemokraterne vil gøre os svage, Schlüter vil vise sin styrke.

Socialdemokratiet er et reaktionært onde, og ikke det mindste onde, som nogen ynder at påstå. Det, det drejer sig om, er at sætte spørgsmålstegn ved kapitalismens fortsatte eksistens, og det

John Max Pedersen 70 år

Den 4. september 2012 ville kommunisten og arbejderforfatteren John Max Pedersen være fyldt 70 år. Kommunistisk Politik markerer fødselsdagen med et stort uddrag af en 1. majtale, som han holdt i Odense i 1983.

John Max Pedersen var en af de vigtigste forkæmpere for genskabelsen af et revolutionært kommunistisk parti efter DKP's degeneration til et reformistisk parti i 1950'erne, hvor det omfavnede den sovjetiske revisionisme, der forvandlede den engang socialistiske stat til et revisionistisk monstrum på vej mod fuldstændig genoprettelse af kapitalismen.

Han var en vigtig skikkelse i 60'ernes og 70'ernes marxistisk-leninistiske bevægelse, og tilsluttede sig DKP/ML et par år efter partiets stiftelse i 1978, hvor han blev valgt til Centralkomiteen og var en flittig skribent i Dagbladet Arbejderen, indtil alvorlig sygdom forhindrede ham i at

fortsætte sin virksomhed både som forfatter og politiker. Han repræsenterede blandt andet DKP/ML (Marxistisk-Leninistisk Parti) i nogle valgudsendelser, hvoraf noget kan findes på youtube.

I 1984 blev *'Den røde tråd – Udvalgte politiske tekster 1969-83'* udgivet på DKP/MLs Nexø Forlag. Det er en fremragende samling af revolutionær journalistik og andre tekster, isprængt en stribe digte, nogle ikke tidligere offentliggjort i trykt form, men også fra tidsskrifter og blade som KFML's Kommunist, Kommunistiske Arbejderes Røde Stjerne Nyt, KAPs Arbejderavisen, - og den socialdemokratiske avis Aktuelt, og fra 1982 i Dagbladet Arbejderen.

De er et glimrende indtryk for den marxistisk-leninistiske bevægelses holdninger og politik i hele perioden.

John Max Pedersen var samtidig en meget produktiv forfatter af romaner og fortællinger med arbejdere og arbejderklassen i centrum. Han udsendte også en enkelt digtsamling *'At leve er at kæmpe'*

Kort efter 50-års fødselsdagen i 1992 valgte den uheldbredelig syge John Max Pedersen at afslutte sit liv.

er netop, hvad de røde 1. maj-møder gør.

Havnestrejken viste os, hvilke kræfter der gærer i arbejderklassen. Kræfter, der kunne være udløst under oktober-demonstrationerne, hvis de ikke var blevet afsporet, og jeg vil godt sige til dem, der mener, at havnestrejken var et nederlag: *Sludder!* Den var en stor sejr for den kæmpende arbejderklasse. Hvis kampen kun drejede sig om dagpengeloven, så var det et nederlag, men det drejede sig om meget mere. Det drejede sig om andre overgreb, vi endnu ikke har set, men som vil blive langt grovere. Det var en kamp, der afviste reformisternes og revisionisternes forsøg på at gøre arbejderne til fromme søndagsskoleelever. Det var en kamp, der lærte masser af arbejdere meget kontant, hvor den borgerlige voldsragt står. Havnearbejdernes strejke har direkte og indirekte, med øjeblikkelig virkning og på længere sigt vundet masser af arbejdere for den eneste farbare vej, nemlig kampens vej.

Kapitalismen har sat sig i en dyb og ubetalelig gæld. Jeg mener ikke blot i almindelig økonomisk forstand, men kapitalismens gæld til den udvikling, den har hæmmet gennem så lang tid. Og overfor den gæld findes der kun to muligheder: enten kan vi, på borgerskabets betingelser, skændes om størrelsen på de afdrag, som vi skal betale - eller vi kan afvise at betale gælden overhovedet og indfri udviklingens krav ved at smadre kapitalismen. Mellem de to holdninger kan der ikke laves kompromis, men vi kan, indtil vi har kræfter til at gøre op med et råddent, utidssvarende system, kæmpe med næb og klør for, at kapitalisterne i det mindste bliver fattigere kapitalister. (...)

Fredspolitik er ikke at stoppe fingrene i ørerne eller hovedet i jorden. Det er heller ikke at sige til magthaverne, at vi vil have en våbentype udskiftet med en anden. Nej, kammerater, fredspolitik er krig imod krig. Det er at slås som død og helvede og med alle midler for at udskyde krig, ved at gøre krigsanstifterne forbandet usikre på deres eget bagland. Det er uforsonlig kamp mod alle krigsgale fascistiske kræfter, en kamp for at begrænse deres agitation på alle måder, også med forbud. Det er en stadig styrkelse af den proletariske internationalisme, af båndene mellem arbejdende og udbyttede mennesker i alle lande.

Det er total krig mod krigens anstiftere og årsagen: det vanvittige imperialistiske verdenssystem, og det er en kamp, der vil give os drøje knubs... men vær sikker på, at krigen giver langt være sår.

Og vigtigst af alt: for helt at udelukke krigens må vi sørge for, at de profit- og dermed krigsgale bliver lagt i spændetrøje, at de bliver uskadeliggjorte, så vi i fred og ro kan fjerne alt det eksplosive lort, de har stablet op rundt omkring. Og denne spændetrøje om kapitalisterne - den eneste der findes, er socialismen. En spændetrøje er en ret diktatorisk ting, men den er nødvendig, hvis vi skal af med krig, fascisme, udbytning og reaktion. Kampen mod krig er i sidste ende kampen for socialismen, men indtil da må vi vinde tid. Vi må gøre, hvad der er muligt for at udskyde krig, og det ved vi af erfaring, at det ikke sker ved at komme med indrømmelser, men ved at stå stejlt.

Intet er farligere end at komme med indrømmelser til krigsanstifterne, og vi må kaste os ud i kampen mod enhver begrænset reaktionær krig, som dem zionisterne fører i Mellemøsten, som dem apartheidstyret i Sydafrika fører mod den sorte befolkning, som den Sovjet fører i Afghanistan og som dem USA deltager i i Latinamerika.

Og på samme vis må vi yde al mulig støtte til enhver revolutionær og antiimperialistisk krig, der udkæmpes af undertrykte folk mod undertrykkerne.

Under sidste krig havde vi i Danmark et begreb, der hed lænestolsdanskere. Det var folk, der ikke på nogen måde deltog i modstandskampen, selv

om en hel del af dem udnævnte sig selv til frihedskæmpere, da det hele var overstået. Lænestolsdanskere er dem, der har for travlt med kolonihaven eller frimærkesamlingen, eller med at tapetsere entreen til at kunne deltage i kampen mod krise, krig og reaktion. Det er mennesker, som åbenbart bilder sig ind, at som beskyttelse mod krig er nyt tapet bedre end gammelt, men de vil opdage - vi skal få dem til at indse - at alt det, de fylder deres tilværelse med, alt det, de bruger som undskyldning for ikke at tage del i kampen, er værdiløst, når krigens kommer. Og den kommer, hvis de ikke går med i kampen.

Kamp koster altid afsavn, men frivillige afsavn er lette at bære sammenlignet med dem, vi påtvinges af en krig. Kammerater, det er store opgaver, vi står overfor i en svær tid, og nogen synes måske, de er uoverskuelige og umulige opgaver. Jeg vil derfor minde jer om valgsproget på Folkets Røst, en avis, der udkom i Paris under den store revolution for snart 200 år siden. Der stod på forsiden: *Når de store ser så mægtige ud, så er det kun, fordi vi ligger på knæ... Lad os rejse os!* Det er stadig et af de bedste og mest opløftende budskaber til alverdens udbyttede og undertrykte: lad os rejse os, de store er ikke så store endda, når det kommer til stykket. Arbejderklassen og det arbejdende folk er uovervindeligt, hvis vi rejser os, organiserede og enige, og vælger kampens vej. Og enhver, der påstår at repræsentere arbejderklassen og fremskridtet skal stilles overfor spørgsmålet: for eller imod den uforsonlige kamp imod undertrykkelse og udbytning, for eller imod socialismen forstået som arbejderklassens revolutionære diktatur over alle reaktionære og fascistiske kræfter.

Kammerater, aldrig mere ned i den ydmygende stilling, hvorfra de storhedsvanvittige og profitgale ser så mægtige ud, at vi lader os skræmme. Alle kræfter ind i kampen mod krisen, den spirende fascisme og krigens - for det socialistiske Danmark.

Forkortet af KP

Gengivet efter John Max Pedersen: Den Røde Tråd - Udvalgte politiske tekster 1969-1983

Nexø Forlag 1984

Netavisen

**Kommunistisk Politik
på nettet - hver dag**

**Følg også med i
KPnetTV**

www.kpnet.dk

Enver Hoxhas grav vandaliseret

En beretning fra dagens dystre Albanien fra det tyske Arbeit-Zukunft

Den 8. juni 2012 blev Enver Hoxhas grav endnu en gang skændet og svært beskadiget.

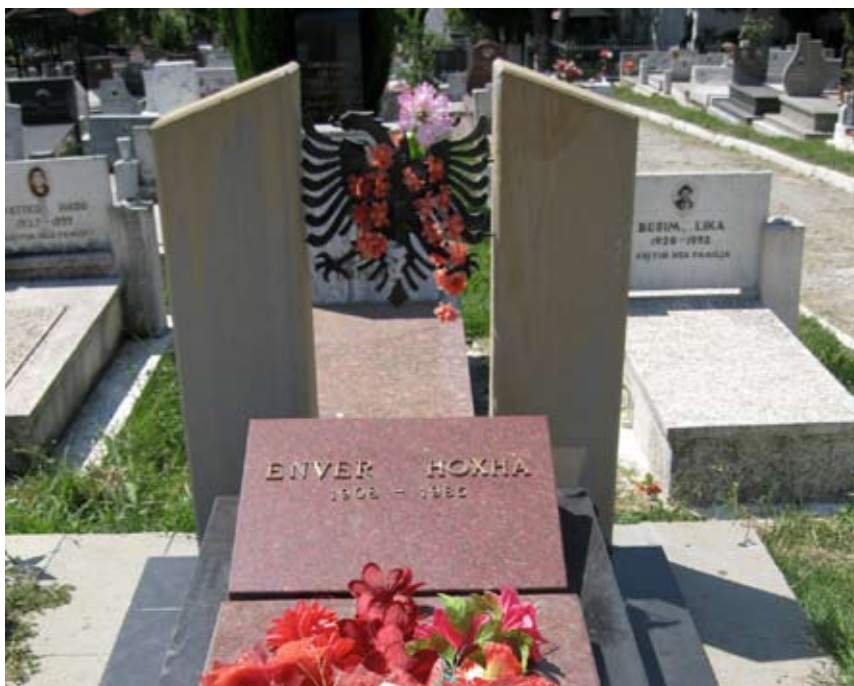
Enver Hoxha (1908-1985) var den kommunistiske leder af den Socialistiske Folkerepublik Albanien og Albanien's Arbejds Parti i godt 50 år. Denne nye gravskændig er så alvorligt som aldrig før, det er en omfattende ødelæggelse.

På vegne af familien og enken Nexhmije Hoxha anmeldte den ældste søn Ilir Hoxha det straks til politiet og anklagemyndigheden. Godt nok blev myndighedernes anklager mod de ubekendte gerningsmænd lagt offentligt frem, men indtil dags dato er der ikke kommet noget resultat ud af det, selvom vidner ifølge Ilir Hoxha har set udåden ved højlys dag, og selvom der er vagter ved den offentlige kirkegård Sharre, hvor Enver Hoxha i dag ligger begravet.

De jordiske rester af Enver Hoxha blev i 1992 genbisat på den offentlige kirkegård Sharre i det vestlige Tirana, efter at de var gravet op fra martyrkirkegården - 'Nationens Martyrers Kirkegård' - i det sydlige Tirana ved siden af den berømte monumentale statue 'Moder Albanien'.

Ugerningen passer godt sammen med det aktuelle politiske klima i Albanien. I 2012 markeres 100-årsdagen for Albanien's uafhængighed. De nye herskende kredse i Albanien, repræsentanterne for et nyt kapitalistisk borgerskab, vil åbenbart udnytte dette til afregning med Albanien's Kommunistiske Partis værk og dets grundlægger og leder gennem årtier Enver Hoxha. I højre-medierne hetzes der dagligt imod dette.

I Nationalmuseet i Tirana, der blev etableret og udbygget under socialismen, ærer en hel sal i dag den såkaldte 'Konge' - Ahmet Zog I. Han var en profascistisk regent, som blev støttet af den italienske fascisme og andre imperialistiske magter, og i 1924 med disse hjælp slog den demokratiske revolution

I 1992 blev Enver Hoxha genbisat på kirkegården Sharre i det vestlige Tirana stenen har siden været udsat for vandalisme flere gange. Senest i juni 2012 se billederne herunder.

i Albanien ned. Han erklærede i 1928 Albanien for et monarki og 'besteg tronen'. Han herskede sammen med en klike repræsentanter for feudalismen og det reaktionære albanske borgerskab, og overgav sig fuldstændigt til afhængighed af den fascistiske italienske Mussolini-regering for at sikre sin svage magt. Albanien blev en italiensk halvkoloni.

En boulevard i Tiranans centrum er i dag opkaldt efter en sådan person - Zogs ægtefælle: 'Dronning Geraldine'. Også den under socialismen anlagte centrale fødselsklinik i denne gade, er blevet opkaldt efter hende.

Modsat bliver udstillingen om den antifascistiske, nationale befrielseskamp i Albanien under 2. verdenskrig stykke for stykke omdannet og vendt imod de kræfter, som førte kampen, imod de albanske kommunister.

En ven af vores avis har denne august opholdt sig nogle dage i Albanien og overladt os nogle billeder af Enver Hoxhas gravs tilstand.

Hvor meget den er ødelagt, vises også af billeder på internettet, som blev taget lige efter ugerningen.

*Ft – Arbeit/Zukunft
Oversat af Kommunistisk Politik*

Bananrepublik?

Hvad kommer nærmest bananrepublik, uro i Vollsmose eller forsøg på at fixe et folketingsvalg?

I sidste uge udtalte Lars Løkke Rasmussen forhenværende statsminister og formand for partiet Venstre: "Det her er Danmark - ikke en bananrepublik!"

Langt de fleste i Danmark er enige om - herunder faktisk også flere af de ballademagere som deltog i urolighederne inde på skadestuen i Odense om at det gik for vidt inde på skadestuen, og at ballade inde på en skadestue er helt forkert.

Nu her godt en uge efter balladen, hvor der ikke mere er saft eller kraft i de knogler, mange har kogt Vollsmose-suppe på i pressen, starter ugen med at byde på nye saftige sager, denne gang ikke inde fra det, man har døbt som en ghetto, men indefra det magelige og søde magtliv inde på Christiansborg.

Hen over weekenden vågnede danskerne således op til avisforsider, der kunne fortælle at landets statsminister Helle Thorning Schmidt dementer hendes skatterevisors ord om, at hendes mand er bøsse.

Bøsserygtet stammer fra oplysninger, der er fremkommet i en undersøgelse, af den måde embedsmænd har behandlet Helle Thorning Schmidts

private skattesag. Undersøgelsen, som også er en politisag, har vist os, at der i Danmark hersker en rådden kultur på højrefløjen i dansk politik, en kultur som fint lever op til det, højrefløjens politiske leder Lars Løkke Rasmussen kalder bananrepublik.

Sagen er den, at alt tyder stærkt på at Lars Løkkes parti Venstre har forsøgt at styre undersøgelserne i Helle Thorning Schmidts skattesag, og der har både været forsøg på at kontrollere ansatte i Skatteministeriet, styre pressen, og ikke mindst har der bag Venstres nedrullede gardiner inde på Christiansborgforegået et graverarbejde, hvor målet var at finde mest muligt privat smuds på Helle Thorning Schmidt inden folketingsvalget 2011.

Spørgsmålet er så hvad er værst.

Mon ikke når regnskabet gøres op og skal beskrives i fremtidens historiebøger, så vil balladen i Vollsmose blot blive omtalt som en mindre sag, mens Venstres magtmisbrug i skattesagen helt klart vil komme til at sætte store bananrepublik aftryk på Danmark.

Margrethe S. Hansen

Netavisen P77

Fork. af KP

Flere jobløse

*bolig og hjemløse,
dårligere uddannelsesforhold,
flere og langstrakte krige,
flere i fængsel – ja, kort beskrevet
dårligere sociale forhold -
det er situationen i Guds eget rige
under (social)demokraten Obamas ledelse -
Samme tilstande hersker andre steder
under hans partifællers ledelse -
(f. eks. i parentes et lille allieret land) -
de trimmer og styrer om nogen
den borgerlige stat i dens højeksplosive
kurs vendt mod egne borgere, -
og dagen kommer hvor krudtet
eksploderer mellem deres hænder
og besegler dem den tiltænkte skæbne.*

N.B.

Få vasket hjernen ren: Se hvad der koster mest

Pia Kjærsgaard er dybt forarget over at Danmark bruger penge på at indlogere asylsøgende flygtninge under bedre pladsforhold end VK-regeringen gjorde. Det koster, siger Pia Kjærsgaard.

Ja så. Men det koster også at behandle syge. Skal vi så nedlægge sundhedsvæsenet? Og de syge?

Det koster også penge at have politikere til at gå rundt på Christiansborg.

Skal vi så nedlægge demokratiet? inklusiv Pia Kjærsgaard og Dansk Folkeparti?

Det koster også licens-penge at DR på sin nyhedsside leger spindoktor for Dansk Folkeparti og har ophøjet Pia-Kjærsgaard til at have fast link i DRs nyhedsmenu. Det har hun haft i uger.

Skal vi så nedlægge licensen? Og DR?

Det kostede mange penge i de år afviste asylsøgere (det store flertal uberettiget afviste flygtninge) havde 2 ugentlige meldepligter hos politiet: kostede penge til politi og tolke og papirspil og regnskove. Asylsøgerne skulle ved hver meldepligt have oplæst et udrejsepåbud på 2 sider og underskrive. Skulle vi hellere have nedlagt politiet end idiotiet?

Det kostede også læge- og hospitalspenge, da VKO-flertallet indførte forhold, der nedbrød asylsøgende flygtninges helbred. Det koster stadig, da nogle flygtninge stadig ikke er blevet raske oven på den omgang og nok aldrig bliver det.

Det koster stater med nogenlunde retsforhold, bl.a. Danmark, at der er krige og diktatorer i verden, der tvinger mennesker ud på flugt. Skal vi så nedlægge menneskerettighederne og slå flygtninge ihjel eller internere dem i udsultningslejre og hvad der ellers findes af mere eller mindre raffinerede udryddelsesmetoder? Bruge pengene på det i stedet for på at give flygtninge menneskeværdige forhold?

For det koster at være menneske. Det koster at være social og venlig. Men intet imod den pris det koster at være inhuman og asocial. Det er et spørgsmål om holdning, hvordan vi helst ser pengene brugt.

Støttekredsen for Flygtninge i Fare
Mona Ljungberg

Nazisme

Tre mindreårige fra en israelsk bosættelse sigtes for at have kastet en molo-tovcocktail mod palæstinensere i en taxi. "Taxien, de kørte i, var gul og signalerede dermed, at det var en palæstinensisk taxi."

Altså samme farve som den 'jødesterne', som jøder blev tvunget til at gå med under Hitler, for at signalere at de var semitter og ikke-ariske.

Zionisme er også en racistisk ideologi.

Det var ikke den israelske hærs skyld, at en af dens bulldozere i 2003 kørte over en amerikansk aktivist i Gaza, har en israelsk domstol afgjort. Den 23-årige jødiske amerikaner Rachel Corrie protesterede mod Israels nedrivning af palæstinensiske huse i Rafah i den sydlige del af Gaza, da hun med fuldt overlæg blev tromlet ned og dræbt af en militær bulldozer.

Rachel Corrie er en martyr og et symbol på den voksende internationale støtte til den palæstinensiske modstandskamp. Efter det israelske militær

i sin egen undersøgelse af mordet havde frikendt sig selv, anlagde hendes familie sag mod staten Israel ved en civil domstol i Haifa.

- Jeg er stærkt såret, sagde Corries mor, Cindy, efter domstolsafgørelsen.

En nyhed i radioavisen om dommen mod massemorderen og nazisten Breivik afsluttedes med, at han vil udgive en bog! Det ser tilmed ud til at blive hele tre.

Det opreklamerede: "*Ham kommer vi ikke til at høre mere til*", vil ikke på nogen måde blive håndhævet. Intet tyder på, at han vil blive forhindret i at udspy sine giftige synspunkter.

Ofrene for hans massakrer har ikke noget at skulle sige. De pårørende kræver at der sættes en total stopper for hans kriminelle nazistiske propaganda.

Der er skabt den opfattelse, at nazisme er lig med jødehad – men nazisterne udryddede ikke alene jøder, men også andre ikke-ariere, roma'ere, homoseksuelle, handicappede, antinazister, socialister og kommunister.

Breivik er nazist og Israel-støtte.

... og så er der kommet et udkast til finansloven for 2013. Som for hele den nyliberale reformpolitik, som gennemføres af de skiftende danske regeringer, kunne dens motto være: "*Den der ligger ned skal der spares på*".

Man må ingenting

eje, hvis man skal have kontanthjælp. Ejer du en lejlighed skal den sælges. Er du samboende med en, der tjener penge må i skilles.

Der er dog én lille undtagelse: Kommunen skal se bort fra udbetalt efterlønsbidrag for personer der *samtidig* modtager kontanthjælp. Men vé dig, hvis du fik hævet efterlønsbidraget, *før* du fik kontanthjælp, og det er da vist noget, mange kunne finde på, f.eks. mens man får sygedagpenge.

I det tilfælde har du jo fået en formue (!) og så kan du ikke gå over til kontanthjælp, før pengene er brugt.

For de herskende er der ingen bundgrænse for nedrigheid.

GBe

OKTOBER BOGBUTIK København

Bemærk Ny adresse
Vesterfælledvej 1B
1750 København V
*Under ombygning -
åbner 8. september*

Oktober Bogbutik Fyn Skibhusvej 100 5000 Odense C

66 14 89 83
*Åbningstid:
Hverdage 12 - 17.30*

Oktober - Århus Ny Munkegade 88 kld. 8000 Århus C

*Åbningstid:
fre 14 - 17.00*

Fredsfestival Århus 2012

Verden er i krig – Danmark er i krig

*I Århus planlægges årets
fredsfestival den 26.
oktober i Sølystgades
Beboerhus af Århus mod
krig og terror. Her er et
uddrag fra invitationen til at
være med*

Verden i dag

Vi er i dag i Danmark gjort til part i en verdensomspændende krigspolitik. Efter terrorangrebet på World Trade Center 11. september 2001 har USA ført en aggressiv og uhæmmet imperialistisk krigspolitik. Under dække af 'krig mod terror' gik krigen om verdensmagten, olie, råstoffer og markeder ind i en ny og farlig fase.

Vores politikere hægtede os fra første færd på den aggressive udenrigspolitik og Danmark har været en del af både krigen mod Afghanistan, mod Irak og mod Libyen. Alt sammen pakket ind i pæne omskrivninger som 'støtte til civilbefolkningen', 'humanitær krig' osv.

Aktuelt er vi nu deltager i endnu en konflikt, - spillet om magten i Syrien. Gennem medlemskabet af NATO, som trofast allieret til USA og gennem regeringens støtte til 'Syriens Venner' er Danmark en part i en ny krig, denne gang – indtil videre - ført pr. stedfortræder og som borgerkrig. Men stadig som et led i kampen om jordens ressourcer. En krig anstiftet af USA og dets allierede, bl.a. Tyrkiet og Saudi Arabien.

Danmark har som medlem af 'Syriens Venner' sin egen rolle i krigen og vores regering bør trække sig fra denne krigsophidsende alliance.

Hvis vi tolker stormagternes planer tyder alt på, at næste mål for krigsmagterne, udover Syrien, er Iran. Bliver styret i Syrien væltet og afløst af et USA-venligt, står Iran med en allieret mindre, og vejen er banet for endnu en krig.

Israel og USA truer direkte med ato-

Plakat fra fredsfestival 2011

mangreb på Iran og der vil være en reel risiko for at situationen kan udvikle sig til en egentlig verdenskrig, da også Kina og Rusland har store strategiske interesser i området.

Der står meget på spil og klodens beboere har ingen brug for krig og magtkampe mellem supermagter. Tværtimod har vi brug for fred og sikkerhed til at opbygge vores tilværelse.

Kan krigen stoppes?

Propagandakrigen er en meget væsentlig del af krigsstrategien. Der postes milliarder i at holde løgnene ved lige. Vi skal gå i krig af 'humanitære årsager', vi skal vælte en diktator når USA har brug for større kontrol osv. osv.. Kan vi verden over bryde mediernes

monopol, få sandheden frem og samle os til protester mod krigen, kan vi nå langt.

Vi inviterer jer til enten at deltage i forberedelsen af Fredsfestival Århus 2012 eller komme med jeres bidrag til den på selve dagen, samt selvfølgelig til at møde talstærkt op på selve arrangementet.

Lad os samle os og stille fredskrav, diskutere situationen og hvad der kan gøres!

Konkrete krav vi kan stille til vores regering er bl.a.:

*DANMARK UD AF
'SYRIENS VENNER'!*

*INGEN KRIG MOD SYRIEN
ELLER IRAN!*

*STOP ØDELÆGGELSEN AF
SYRIEN!*

*TROPPERNE HJEM FRA
AFGHANISTAN NU!*

Verden ifølge Latuff

Befri Russy Riot!